

Plán péče

pro Přírodní rezervaci Holý kopec

na období 2024-2033

2023

*Schváleno příslušným orgánem ochrany přírody, Krajským úřadem Zlínského kraje,
odborem životního prostředí a zemědělství*

Protokolem č. j. ze dne

**Plán péče
pro
Přírodní rezervaci
Holý kopec**

**na období
2024-2033**

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území	1
1.1 Základní identifikační údaje	1
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	2
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	3
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany	3
1.6 Kategorie IUCN	3
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	3
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu	3
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav	4
1.8 Cíl ochrany	7
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany	8
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	8
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů	8
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů	12
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti	16
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti	17
2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy	22
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch	23
2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích	23
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup	26
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize	29
3. Plán zásahů a opatření	30
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	30
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání	30
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	36
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností	37
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	37
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území	37
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností	38
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území	38
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	38
4. Závěrečné údaje	39
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)	39
4.2 Použité podklady a zdroje informací	39
4.3 Seznam používaných zkratk	41
4.4. Podklady pro plán péče zpracoval	42
5. Přílohy	42

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	620
kategorie ochrany:	Přírodní rezervace
název území:	Holý kopec
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	Nařízení okresního úřadu Uherské Hradiště
orgán, který předpis vydal:	Okresní úřad Uherské Hradiště
číslo předpisu:	3/1999
datum platnosti předpisu:	07. 07. 1999
datum účinnosti předpisu:	22. 07. 1999*

*K prvnímu vyhlášení území došlo již v roce 1975 výnosem Ministerstva kultury Československé republiky ze dne 6. října 1975 a to k ochraně přirozené staré bučiny v nejedlové části moravských Karpat.

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj:	Zlínský
okres:	Uherské Hradiště
obec s rozšířenou působností:	Uherské Hradiště
obec s pověřeným obecním úřadem:	Buchlovice
obec:	Buchlovice
katastrální území:	Buchlovice

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území a jeho ochranného pásma pro Přírodní rezervaci Holý kopec v měřítku 1 : 25 000.

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území:

Katastrální území: (615625, Buchlovice)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)*
3280/4	-	Lesní pozemek	Pozemek určený k plnění funkcí lesa, přírodní rezervace nebo přírodní památka, nemovitá kulturní památka	1426727	610758
3278/3	-	Lesní pozemek	Pozemek určený k plnění funkcí lesa, přírodní rezervace nebo přírodní památka	1144766	306819
3279	-	Ostatní plocha	Pozemek určený k plnění funkcí lesa, ostatní komunikace, Pozemek určený k plnění funkcí lesa, přírodní rezervace nebo přírodní památka	7763	3323
Celkem ha					920900

Ochranné pásmo:

Ochranné pásmo je vyhlášeno, je jím dle § 37 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (ve znění pozdějších předpisů), území do vzdálenosti 50 m od hranic zvláště chráněného území.

*Výměra parcely byla získána opisem z Katastru nemovitostí a dle vyhlášovacího předpisu, upřesněna také dle předchozí plánovací dokumentace.

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma v měřítku 1 : 2880.

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	Vyhlášené OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	91,7577	21,6343		
vodní plochy	----	----	zamokřená plocha	----
			rybník nebo nádrž	----
			vodní tok	----
trvalé travní porosty	----	----		
orná půda	----	----		
ostatní zemědělské pozemky	----	----		
ostatní plochy	0,3323	----	neplodná půda	----
			ostatní způsoby využití	----
zastavěné plochy a nádvoří	----	----		
plocha celkem	92,0900	21,6343		

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

národní park:
chráněná krajinná oblast (včetně zóny):
mezinárodní statut ochrany:

Natura 2000

ptačí oblast:
evropsky významná lokalita: CZ0724091 Chříby (kód 3321)

jiné: Nadregionální biocentrum Územního systému ekologické stability Buchlovské lesy (kód 94/1824), č. 371105601/1
Přírodní park Chříby

1.6 Kategorie IUCN

IV. – území pro péči o stanoviště / druhy

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Posláním přírodní rezervace je zachování lesního komplexu přirozených doubrav a bučin s bohatou škálou lesních typů a vzácnými druhy flóry a fauny. Jde o jediné lesní území v Chříbech s perspektivou vývoje v lesní společenstvo s autoregulačními procesy pralesního ekosystému. Tomuto vývoji bude podřízen ochranný režim území.

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. Druhy

druh	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace	kód předmětu ochrany*
Tesařík alpský <i>Rosalia alpina</i>	EN	Preferuje zachovalé, přirozené nebo polopřirozené světlé bukové lesy pralesního charakteru, zvláště teplé, jižní svahy. Vývoj probíhá v polosuchém až suchém dřevě větví a kmenů buků lesních. Imaga kladou vajíčka přednostně do zasychajícího nebo čerstvě zaschlého dřeva stojících pahýlů, zlomených stromů nebo větví. Také je lákají suchá, odřená místa živých kmenů a větví, tzv. očka. Larvy žerou ve dřevě, poslední larvální instar přezimuje a kuklí se koncem května a v červnu nehluboko pod povrchem dřeva. Na lokalitě přímo nebyl nalezen (Konvička, 2021). Dle Konvičky (2021) však v těsné blízkosti PR Holý kopec existuje několik lesních porostů, kde byl tesařík alpský přímo nalezen – výletové otvory, požerky. Z tohoto hlediska se výskyt tesaříka alpského v PR Holý kopec jeví jako vysoce pravděpodobný a jedná se o území s vysokým potenciálem jeho výskytu. Nejednoznačné je vyjádření Konvičky (2021) zda se tesařík alpský vyskytuje v jižní části rezervace. Dle SDO (AOPK SPCHKO, 2023) na lokalitě PR Holý kopec byl pozorován výskyt živých exemplářů i přítomnost kmenů s výletovými otvory, které dokládají jeho rozmnožování i vývoj na lokalitě. Tesařík v oblasti pravděpodobně skrytě přežíval a ke zvýšení početních stavů populace došlo při navýšení stojícího i ležícího mrtvého dřeva na lokalitě.	„b (1087)“

B. Ekosystémy

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
L5.1 – Květnaté bučiny (Herb- rich beech forests, 9130 <i>Asperulo-Fagetum</i>)	93,65	Představují jeden z nejzachovalejších a největších segmentů území. V současnosti je lesní ekosystém reprezentován porostním typem bukovým smíšeným (na převážné většině území) s příměsí dubu zimního (<i>Quercus petraea</i>) a lípy srdčité (<i>Tilia cordata</i>), v jižní spodní části habru obecného (<i>Carpinus betulus</i>), jilmu horského (<i>Ulmus glabra</i>), který se vyskytuje převážně na samotném hřebeni území a dalších dřevin přirozené druhové skladby (javor klen <i>Acer pseudoplatanus</i>), třešeň ptačí <i>Prunus avium</i>). Jednoznačně dominantní je zastoupení buku lesního (<i>Fagus sylvatica</i>). Přimíšen je na části území nepůvodní smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), malinko zastoupen je také modřín opadavý (<i>Larix decidua</i>). Území je rozděleno vrcholovým hřbetem na severní a jižní část. Jižní část je bohatší na výskyt cévnatých rostlin, ale s menším výskytem zmlazení dřevin, s tendencí spíše zabuřeňující na osluněných plochách. Severní část se hojně zmlazuje a najdeme zde několik vývojových fází porostů od náletu, nárostu, přes mlazinu, tyčkovinu, tyčovinu až po nastávající kmenovinu v posledních letech s postupně přibývajícím množstvím mrtvého dříví. Severní část je dendrologicky méně pestrá než jižní. Dominantní na živných stanovištích, převážně osluněných je třtina rákosovitá (<i>Calamagrostis arundinacea</i>) a místy se vyskytuje i třtina křovištní (<i>C. epigeios</i>). Významných vyskytujícím se druhem je sněženka podsněžník (<i>Galanthus nivalis</i>) vytvářející celá kola na vrcholu Holého kopce. Dále např. árón východní (<i>Arum cylindraceum</i>), řeřišník písečný (<i>Cardaminopsis arenosa</i>), ostřice mnoholistá (<i>Carex leersii</i>), okrotice bílá (<i>Cephalanthera damasonium</i>), okrotice dlouholistá (<i>C. longifolia</i>), okrotice červená (<i>C. rubra</i>), dymnivka plná (<i>Corydalis solida</i>), krušík polabský (<i>Epipactis albensis</i>), hnilák smrkový (<i>Monotropa hypopitys</i>) a mnohé další druhy.	„b 9130“

S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin (Chasmophytic vegetation of siliceous cliffs and boulder screes)	1,3	Nachází se na vrcholových partiích území. Kolem a na těchto útvarech se vyskytuje např. kaprad' samec (<i>Dryopteris filix-mas</i>). Zaznamenána byla i kaprad' osténkatá (<i>D. carthusiana</i>). Botanicky nejzajímavější jsou vrcholové skalky jednotlivých lesních porostů s reliktní borovicí lesní (<i>Pinus sylvestris</i>) v severovýchodní části směrem k PP Maršava. Lesní porosty kolem skalních útvarů se významně rozpadají.	„b 8220“
R1.3 Lesní pěnovcová prameniště (Forest springs with tufa formation, 7220 Cratoneurion)	0,05	Zastíněná pěnovcová prameniště v lesním podrostu s minerálně bohatou a silně bazickou vodou. Často jde o starší prameniště, v důsledku čehož mohou pěnovcové sedimenty dosahovat i významné mocnosti. Většímu rozvoji bylinného patra brání zastínění a často i mohutná vrstva listového opadu. Prameniště s inkrustacemi, často s charakteristickou morfologií pěnovcových suků, brad a jazyků a s převládající mechovou vegetací.	„b 7220“

* Kód předmětu ochrany: a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ, b = předmět ochrany překrývající se EVL (v závorce je uveden kód druhu dle vyhl. č. 318/2013 Sb., hvězdičkou (*) jsou označena prioritní stanoviště a druhy).

** Procentické určení podílu biotopu z plochy ZCHÚ vychází z převodu lesnicko-typologického mapování (Soubor lesních typů 3A, 3B, 3F, 3V, 3J, 4A, 4B, 4F, 4V, 4Y) a mapování biotopů v roce 2007 až 2022. Z hlediska reprezentativnosti se jedná o velice zachovalou ukázkou zejména v případě SLT 3B – bohaté dubové bučiny, 4B – bohaté bučiny).

**** V rámci PR Holý kopec je evidován také biotop X9A – lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami. V případě posledního mapování u biotopu R1.3 se spíše jedná o lesní prameniště bez tvorby pěnovců (R1.4). V SDO (AOPK SPCHKO, 2023) je uvedeno ale R1.3.

1.8 Cíl ochrany

A. Druhy

Živočichové

druh	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
Tesařík alpský <i>Rosalia alpina</i>	Podpora existence životaschopné a aktivní populace včetně zlepšení biotopových podmínek druhu skrze kontinuální existenci vhodných potenciálních stromů a přítomnost mrtvého dřeva a porostů s pestrrou druhovou, prostorovou i věkovou strukturou dřevin.	- Vytvoření podmínek pro existenci populace na takové úrovni, kdy druh aktivně osídluje jednotky až desítky stromů (prokázán vývoj na základě nálezů výletových otvorů, trusu, larev, úlomků chitiny uhynulých tesaříků nebo živých dospělých jedinců); - zajištění kontinuální přítomnosti mrtvého dřeva v min. jednotkách až desítkách m³.

B. Ekosystémy

ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
L5.1 – Květnaté bučiny (Herb-rich beech forests, 9130 <i>Asperulo-Fagetum</i>)	Zachování komplexu květnatých bučin dle limitů velikosti území, strukturně bohaté lesy s dominancí buku lesního a možností přirozené obnovy v různých vývojových fázích porostu.	• výskyt druhů typických pro květnaté bučiny na 93,65% plochy ZCHÚ s přítomností přestárých jedinců buku lesního a přítomnosti mrtvého dříví v řádech jednotek až desítek m³.
S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin (Chasmophytic vegetation of siliceous cliffs and boulder screes)	Zachování štěrbínové vegetace silikátových skal a drolin dle limitů a charakteru území.	• Výskyt druhů typických pro štěrbínovou vegetaci silikátových skal a drolin na min. 1,3% výměry území (skalní útvary).
R1.3 Lesní pěnovecová prameniště (Forest springs with tufa formation, 7220 <i>Cratoneurion</i>)	Zachování biotopu lesních pěnovecových pramenišť dle limitů a charakteru území.	• Výskyt lesních pěnovecových pramenišť na ploše min. 0,5 % výměry ZCHÚ.

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Poloha: Přírodní rezervace Holý kopec (dále jen PR Holý kopec) se nachází v k. ú. Buchlovice v okrese Uherské Hradiště. PR Holý kopec leží na hřebtu a svazích stejnojmenného vrcholu Holý kopec (548 m n. m.), v centrální části Chřibů, asi 3 km severozápadně od obce Buchlovice.

Nadmořská výška: 360 až 548 m na. m.

Geologie a pedologie: Geologický podklad tvoří sedimenty soláňského souvrství dílčí račanské jednotky magurského flyše. Dominantní horninou flyšových vrstev jsou odolné hrubozrnné pískovce s polohami slepenců. Jedná se o nevápnité pískovce, slepence a jílovce. Odolnější pískovce a slepence tvoří izolovanou skálu ve východní části území. V PR Holý kopec vystupují na povrch tři souvrství: vrásové struktury jsou lineárně uspořádané, což je typické pro celou Račanskou jednotku. Vlastní hřbet Holého kopce probíhající ve směru východ – západ náleží soláňským vrstvám, představujícím hrubě písčité flyš s častými tělesy slepenců, které jsou oproti jihovýchodu lemovány úzkým pruhem bělovežských vrstev charakteristických drobně rytmickým flyšem s převahou šedých a zelených jílovců a s křemitovápnitými pískovci. Spodní část náleží zlínským vrstvám (středně až hrubě rytmický flyš s glaukonitickými pískovci a šedými vápnitými jílovci (Prudič 1976, Hrabica 1997).

Dle Hrabici (1997) je nejrozšířenějším půdním typem je typická mezotrofní kambizem s výskytem zejména ve 3. vegetačním stupni. Ve 4. vegetačním stupni je tento typ mírně oglejený (vyskytuje se zvláště v severní části území). Na ekotopech s dokonalým rozkladem organické hmoty a s humusem bohatým na dusík se vyvinuly typické mezotrofní kambizemě eutrické. Na suťových svazích se vyskytují rankery kambické či rankery nasycené a skalní útvary na hřebtu tvoří silikátovým lithosolům. Na ekotopech s hromaděním syrového kyselého humusu mohou být rozšířeny typické kambizemě oligotrofní. Na jihu území se vyskytuje sprašový překryv a půdním typem je zde typická mezotrofní kambizem luvická (zřejmě v části zvané Rynek).

Geomorfologie: Z geomorfologického hlediska leží lokalita v provincii karpatské, soustavy Vnější západní Karpaty (IXB-3A-1), Středomoravské podsoustavy, celku Chřiby (IXB3) a podcelku Stupavská vrchovina (Bína & Demek 2012), okrsku Chřibské hřbety (Demek et al. 1987). Reliéf PR Holý kopec je členitý, sklon svahů je přibližně 10° až 20°. Je to úzký, asymetrický, strukturně podmíněný hřbet typu „hogbacku“ s příkřejším jižním svahem a s kryoplanáčními terasami pod vrcholem. Od okolí je oddělen ze všech stran hlubokými údolími protékanými vodními toky a využitými pro vedení zejména účelových komunikací (sloužící zvláště pro lesní hospodářství). Hřbet je místy skalnatý a jsou na něm patrné stopy hradiska z doby bronzové (cca 1000 lety před naším letopočtem), jehož valy využívají přirozeného reliéfu, a proto je původ četných tvarů často sporný. Oba svahy jsou v horní části suťové, což dokazuje výskyt na suti vázaných fytoocenóz. Svahy jsou narušeny několika mladšími antropogenními skalními výchozy a úpravami reliéfu, což odkazuje výskyt lomů na pískovec (Hrabica, 1997)

Hydrologie: Samotná PR Holý kopec je odvodňována Boršickým potokem, zde uváděnou Dlouhou řekou. Potok pramení jižně od obce Staré Hutě ve výšce 435 m n. m., jedná se o tok III. řádu, číslo hydrologického pořadí je 4-13-02-004. Průměrný průtok v ústí do Moravy činí 0,15 m³s⁻¹ (Sekanina a kol., 2000). Území náleží ke střední části povodí řeky Moravy, která odvádí vody do Dunaje a dále do Černého moře.

Klimatologie: Dle Quitta (1971) se jedná o mírně teplou oblast MT11, podoblast mírně vlhká, okresek mírně teplý, mírně vlhký, vrchovitý. Pro tuto oblast je charakteristické mírné teplé a krátké jaro, léto je dlouhé, teplé, suché až mírně suché, podzim je mírně krátký a teplý, zima je mírná, suchá a krátká. Průměrná roční teplota se pohybuje kolem 7,0°C; nejteplejším měsícem je červenec s průměrnou teplotou asi 17,1 °C; nejméně teplým měsícem je leden s průměrnou teplotou asi – 3,5°C. Celkový roční úhrn srážek činí 744 mm.

Vegetace: Dle klasifikace přírodních biotopů (Chytrý & Kučera et al. 2010) lze současnou vegetaci území klasifikovat jako území s dominantním biotopem květnatých bučin L5.1 – asociace *Asperulo-Fagetum*, dále se zde vyskytuje biotop rámcí skalních útvarů S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin, rovněž je zde uváděn biotop R1.3 – Lesní pěnovecová prameniště (svaz *Cratoneurion*) a biotop R1.4 – Lesní prameniště bez tvorby pěnovců. Na části území (cca 3% výměry) se nachází i nepůvodní biotop X9A – lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami.

Potenciální přirozenou vegetaci by měla tvořit, podle Neuhauslové a kol. (2001) karpatská bučina (*Carici pilosae-Fagetum*). Podstatně detailnější klasifikaci potenciálně přirozené vegetace podává klasifikace lesních geobiocenóz Lesnicko-typologického klasifikačního systému (Plíva 1971, 1991), která území řadí do převážně společenstev bohatých dubových bučin (*Querceto-Fagetum eutrophicum*) (soubor lesních typů 3B) a bohatých bučin (*Fagetum eutrophicum*, 4B). Jako další soubory lesních typů se v rámci 3. vegetačního stupně objevují: 3A – obohacená kamenitá lipodubová bučina (*Tilieto-Querceto-Fagetum acerosum lapidosum*), 3F – svěží kamenitá dubová bučina (*Querceto-Fagetum lapidosum mesotrophicum*), (3)J – obohacená skeletová lipová javořina (*Tilieto-Aceretum saxatile*), 3V – vlhká dubová bučina (*Querceto-Fagetum fraxinosum humidum*). A ve 4. vegetačním stupni vedle dominantního 4B, zde najdeme 4A – obohacená kamenitá lipová bučina (*Tilieto-Fagetum acerosum lapidosum*), 4F – svěží kamenitá bučina (*Fagetum lapidosum mesotrophicum*), 4V – vlhká bučina (*Fagetum fraxinosum humidum*) a 4Y – skeletová bučina (*Fagetum saxatile*).

Fytogeografie: Podle regionálně fytogeografického členění ČR patří území do fytogeografického obvodu Karpatské mezofytikum, okresu Středomoravské Karpaty, podokresu Chřiby (Skalický 1988).

Zoologická charakteristika: V PR Holý kopec žijí běžné druhy lesní fauny typické pro oblast Chřibů. Území je bohaté na výskyt významných druhů ptactva. Celkem při provádění inventarizačního průzkumu ptactva (Sviečka, 2006) bylo zaznamenáno 56 druhů, z čehož 10 patří mezi zvláště chráněné. Běžná je přítomnost druhů, které zde většinou prolétávají či loví, jako je krahujec obecný (*Accipiter nisus*) a mnohé další. Staré lesní porosty jsou významným hnízdištěm ohrožených druhů ptáků strakapouda bělohřbetého (*Dendrocopos leucotos*), datla černého (*Dryocopus martius*), krkavce velkého (*Corvus corax*) a holuba doupnáka (*Columba oenas*).

Ze savců lze jistě v doupných a starých stromech pozorovat několik druhů netopýrů. Bohužel průzkum chiropterologický průzkum lokality doposud nebyl proveden.

Z obojživelníků se zde vyskytují mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*), čolek horský (*Triturus alpestris*) a skokan štíhlý (*Rana dalmatina*). Dále je zde zaznamenán i výskyt ropuchy obecné (*Bufo bufo*) dle Šálka (2006) ze všech čtyř uvedených druhů, zde bylo prokázáno rozmnožování pouze u čolka horského a mloka skvrnitého.

Z plazů Šálek (2006) zaznamenal ještěrku živorodou (*Zootoca vivipara*) a slepýše křehkého (*Anguis fragilis*).

Z brouků je zajímavý výskyt, vedle nejvýznamnější tesařika alpského (*Rosalia alpina*), roháče obecného (*Lucanus cervus*), významná je přítomnost zdobence zeleného (*Gnorimus nobilis*), svižníka lesomila (*Cicindela silvicola*), svižníka polního (*C. campestris*) nebo celé řady střevlíků (*Carabus scheidleri*, *C. ullrichi*) nebo zdobence skvrnitého (*Trichius fasciatus*) a zlatohlávka skvostného (*Cetonia aeruginosa*) či kovařika rezavého (*Elatér ferrugineus*). Inventarizační průzkum brouků (*Coleoptera*) provedla v roce 2008 a 2017 Kandrnálová (2008, 2017). Některé aktualizované údaje jsou uvedeny také v databázi NDOP. Z těchto jako nejvýznamnější lze jmenovat v posledních letech potvrzený výskyt tesařika alpského Konvičkou (2021, 2023) nebo Merlíka (2014) nebo výskyt hlodáče (*Trox perrisi*), lence černého (*Melandrya dubia*), trojáče červenoštítkého (*Triplax scutellaris*), kovařika (*Crepidohorus mutilatus*), tesařika (*Stictoleptura erythroptera*).

Jedním ze zajímavých nálezů brouků je i výskyt roháčka jedlového (*Ceruchus chrysomelinus*), který uvádějí Kandrnál a Šnajdara (2008)

Z motýlů se zde vyskytují typické druhy bučin jako např. martináček bukový (*Agria tau*) a okáč pýrový (*Pararge aegeria*).

Biogeografie: Území patří do biogeografické podprovincie Karpatské (3.2), která je součástí provincie středoevropského listnatého lesa (Culek 1996, Culek et al., 2013). Dle členění na přírodní lesní oblasti podle vyhlášky č. 298/2018 Sb., se jedná o Přírodní lesní oblast 36 – Středomoravské Karpaty.

Z hlediska současné charakteristiky aktuální vegetace je zastoupeno několik dřevin přirozené druhové skladby středních poloh. Porosty jsou dospělé, ve stádiu dospělé až rozpadající se kmenoviny s výskytem zmlazení, v severní části s výskytem celé řady vývojových fází lesa (nálet, nárost, mlaziny, tyčkoviny, tyčoviny, nastávající kmenoviny až po rozpadající se kmenoviny). Rozpadající se kmenoviny dominují v jižní části území.

Zcela dominantní dřevinou v PR Holý kopec je buk lesní (*Fagus sylvatica*), v severní části spíše tvořící stejnorodé porosty. Buk lesní zde dosahuje výšky i nad 40 m, a výčetní tloušťky větší než 120 cm. Další dřevin z přirozené druhové skladby je zde dub zimní (*Quercus petraea*), který je více zastoupen zejména ve spodní jižní části území, ve směru výše k vrcholu postupně ustupuje právě dominantnímu buku lesnímu. V severní části je jeho výskyt výjimečný. Jednotlivě přimíšen je také habr obecný (*Carpinus betulus*). Ostatní dřeviny jsou zastoupeny jen málo jako velmi nízce přimíšené: javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléc (*A. platanoides*), ale i javor babyka (*A. campestre*). Nejdeme zde i lípu srdčitou (*Tilia cordata*) a to jak na severní, tak na jižní straně území. Ve vrcholových partiích na hřbetu se vyskytuje jilm horský (*Ulmus glabra*). Mezi nimi najdeme i jedince dosahující výšky přes 25 m a tloušťky před 100 cm. Ojediněle lze narazit i na jeřáb břeč (*Sorbus torminalis*) nebo třešni ptačí (*Prunus avium*) či jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*). V nižších částech území blíže k PP Maršava na jihu lze nalézt porosty s nepůvodním smrkem ztepilým (*Picea abies*) a modřínem opadavým (*Larix decidua*) a s příměsí břízy bělokoré (*Betula pendula*). V kamenitých svazích se vyskytuje i borovice lesní (*Pinus sylvestris*). Na několika plochách byla v nedávné minulosti vysazena i jedle bělokorá (*Abies alba*) jako dřevina přirozené druhové skladby.

V keřovém patře lze spatřit bez černý (*Sambucus nigra*), lísku obecnou (*Corylus avellana*) nebo hloh (*Crataegus* sp.).

V PR Holý kopec bylo od doby vyhlášení území provedeno několik průzkumů zaměřených na inventarizaci cévnatých rostlin (Batoušek, 2013). První inventarizační průzkum provedli v roce 1979 Antonínová a kol. (Antonínová a kol., 1979), dále následoval průzkum v roce 1993 kolektivem Unar, Zajíček a Koutný, a poslední již zmiňovaný Batoušek (2013).

Ten uvádí výskyt celkem 172 druhů vyšších rostlin, přičemž se domnívá, že několik druhů mohlo být přehlédnuto. V roce 1993 (Unar, Zajíček, Koutný, 1993) bylo nalezeno 158 druhů. Batouškovi (2013) se tedy nepodařilo ověřit 44 druhů, naopak bylo nalezeno 61 nových druhů, některé druhy byly sice dříve zaznamenány v ochranném pásmu, nikoliv v přírodní rezervaci.

PR Holý kopec je součástí pohoří Chřiby, které patří do obvodu mezofytika, jsou vlastně jakýmsi ostrůvkem v termofytiku. Proto zde proniká řada teplomilných druhů, ke kterým patří např. javor babyka (*Acer campestre*), opletka křovištní (*Fallopia dumetorum*), kokořík vonný (*Polygonatum odoratum*), ožanka kalamandra (*Teuclium chmaedrys*) a rozrazil vídeňský (*Veronica vindobonensis*).

V rámci PR Holý kopec a jejího ochranného pásma byly zaznamenány například druhy jako je řeřišník písečný (*Cardaminopsis arenosa*), který v Chřibech roste většinou v bučinách nebo dubohabřinách na hlinitopísčité půdě na příkrých srázích v okolí skalních výchozů v místech s nezapojeným bylinným patrem. Dále se zde vyskytuje ostrice mnoholistá (*Carex leersii*), okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), opletka křovištní (*Fallopia dumetorum*), zapalice žluťuchovitá (*Isophyrum thalictroides*), divizna jižní rakouská (*Verbascum chaixii* subsp. *austriacum*), rozrazil vídeňský (*Veronica vindobonensis*) nebo tolita lékařská (*Vincetoxicum hirundinaria*) a samozřejmě mnohé další.

V území PR Holý kopec bylo provedeno také několik mykologických průzkumů. První orientační mykologický průzkum zde provedl nedlouho po vyhlášení rezervace Antonín (1981), který z území udává pouze 95 vesměs běžných druhů nalezených během dvouletého průzkumu. Příčinu takto nízké diverzity spatřuje v odvozu padlých kmenů a nedostatku substrátů pro dřevní houby. Po více než 20 letech na Antonínův výzkum navázal Chmelař (Chmelař et al. 2008), který během let 2004-2007 našel na území 158 druhů hub, z toho 102 lignikolních.

Během dalšího mykologického inventarizačního průzkumu, který provedl Běřák (2011) v letech 2010-2011 byl na území zaznamenán vysoký počet taxonů velkých hub (téměř 400), zahrnující na 60 ohrožených druhů uvedených v Červeném seznamu makromycetů ČR. K nim je nutno připojit několik významných prvonálezů pro Moravu či dokonce celou Českou republiku (např. *Ionomidotis irregularis* a *Aurantioporus alborubescens* patří k celoevropsky extrémně vzácným druhům). Mnoho nalezených taxonů patří mezi lignikolní druhy vázané na tlející dřevo buku indikující přírodě blízké bučiny (početem 14 z celkem 21 druhů navržených pro hodnocení přírodní hodnoty evropských bukových lesů podle Christensena (2004) se Holý kopec řadí dokonce mezi celoevropsky významné lokality).

Škrháková (nedat.) provedla v 70. letech také inventarizační průzkum botanický.

Významným milníkem pro celé území bylo období mezi lety 1985 až 1994, kdy bylo v okolí přírodní rezervace vytěženo plošně několik hektarů vzrostlého lesa, což mělo za následek průnik ničivých větrů do nitra rezervace. Důsledkem tohoto procesu byl nárůst větrných kalamit a popadání velkého množství vzrostlých buků lesních v tehdy věkově i strukturně málo diferencovaném porostu. Po téměř čtyřiceti letech, během kterých se daří ponechávat porosty v rezervaci spontánnímu vývoji se zdá, že lokalita se začíná samovolně vyvíjet směrem k pralesovitému ekosystému, zde spíše porostu ve fázích rozpadů a zmlazování. Až na odrůstání přirozeného zmlazení právě v jižní části, kde se výrazně objevuje buřeň. Neodrůstání znemožňuje zejména výskyt třtiny rákosovité (*Calamagrostis arundinacea*) a třtiny křovištní (*C. epigeios*), dále ostružiníku ježíníku (*Rubus caesium*) a ostružiníku (*R. fruticosus* s. l.).

V minulosti byla také většina území ponechána samovolnému vývoji, což vzhledem k současnému charakteru území je víceméně vhodné. Méně vhodný se tento typ managementu ukazuje ve vztahu k druhové diverzitě dřevin přirozené druhové skladby a k odrůstání přirozeného zmlazení, kdy je zmlazení navíc často velmi ničeno vysokými stavy zvěře nebo neodrůstá v důsledku zabuřeňování (zejména se tento problém týká jižní části území, viz výše).

V PR Holý kopec pro udržení současného trendu vývoje PR Holý kopec směrem k přirozenému lesnímu ekosystému je zapotřebí zachovat současný režim ponechání samovolnému vývoji, s minimálními vklady např. na podporu či ochranu přirozeného zmlazení (nejlépe v oplocenkách). Do budoucna otázkou zůstává i v podstatě chudá druhová skladba dřevin, zvláště v severní části území.

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
Strakapoud bělohřbetý <i>Dendrocopos leucotos</i>	Silně ohrožený druh	EN	Pravidelně pozorován v území. Předpokládané hnízdění v samotném území (několikrát potvrzeno). Hnízdí ve smíšených lesích s dostatkem odumírajících stromů. Početnost populace neznámá. Druh uveden v NDOP (2023).
Holub doupňák <i>Columba oenas</i>	Silně ohrožený druh	VU	Jedná se druh z třídy ptáků, který na území hnízdí. Holub doupňák byl dle Sviečky (2006) na lokalitě pozorován v podstatné části hnízdního období. Početnost neurčena. Tento druh hnízdí zejména v dutinách vzrostlých buků lesních, které se v území nacházejí. Za potravou doupňák zalétá do širokého okolí mimo lesní porosty. V rámci lokality je potřeba ponechávat i uschlé či usychající stromy nastojato.
Krkavec velký <i>Corvus corax</i>	Ohrožený druh	LC	Výskyt zaznamenán Sviečkou (2006) i Holušou (2023), ale i mnohými v NDOP (2023) v podobě přelétávajících i hnízdících exemplářů.
Ještěrka živorodá <i>Lacerta vivipara</i>	Silně ohrožený druh	NT	Nalezena v osluněné části na skalních výchozech největším segmentu v dvou kusech v roce 2023 (Holušová, Holuša) a dále v roce 2006 Šálkem.
Mlok skvrnitý <i>Salamandra salamandra</i>	Silně ohrožený druh	VU	Vysoká početnost. V území je zcela běžně. Typický obyvatel bukových lesů. Desítky až stovky kusů. Zde považován za zcela běžný.
Čolek horský <i>Ichthyosaura alpestris</i>	Silně ohrožený druh	VU	Nalezen v terénní depresi na lesní cestě Šálkem v roce 2006. Od té doby druh nepozorován.
Ropucha obecná <i>Bufo bufo</i>	Ohrožený druh	VU	Nalezena v roce 2006 Šálkem (Šálek, 2006) pravděpodobně zaměňována za kuňku žlutobřichou (<i>Bombina variegata</i>). Obývá blízké vodní plocha. V území pravděpodobně jen pobývá.
Tesařík alpský <i>Rosalia alpina</i>	Kriticky ohrožený druh	EN	Preferuje zachovalé, přirozené nebo polopřirozené světlé bukové lesy pralesního charakteru, zvláště teplé, jižní svahy. Vývoj probíhá v polosuchém až suchém dřevě větví a kmenů buků lesních. Dle Konvičky (2021) v území jeho výskyt byl zaznamenán. PR Holý kopec má pro jeho výskyt vysoký význam. Lze předpokládat vysoký výskyt vzhledem k vyšší přítomnosti mrtvého dříví v horní jižní, ale i severní části území.

Svižník lesomil <i>Cicindela silvicola</i>	Ohrožený druh	VU	Dle Kandrnálové (2008) je to 10 až 20 mm velký druh, který se vyskytuje hlavně na lesních osluněných cestách s řídkou vegetací, kde loví hmyz. Larvy si vyhrabávají kolmé, hluboké chodby orientované vchodem na jih. Na lokalitě nalezen v roce 2008 v počtu 7 ks, v roce 2017 v počtu 2 ks (Kandrnálová, 2017).
Svižník polní <i>Cicindela campestris</i>	Ohrožený druh	-	Dle Kandrnálové (2008) nalezen v počtu 8 ks. V roce 2017 v počtu 2 ks (Kandrnálová, 2017). Výskyt při okrajích lesů, polních a lesních cest.
Střevlík <i>Carabus scheidleri</i>	Ohrožený druh	-	Dle Kandrnálové (2008) je to 22 až 35 mm velký střevlík, který je velmi proměnlivého zbarvení žije v lesích, ale i na polích, loukách a pastvinách je to velký predátor většinou s noční aktivitou. Na lokalitě nalezen v roce 2007 v počtu 4 kusů. V roce 2017 v počtu 3 kusů (Kandrnálová, 2017).
Střevlík ullrichův <i>Carabus ullrichi</i>	Ohrožený druh	-	Dle Kandrnálové (2008) je to široký zavalitý zpravidla měděný velký druh vyskytující se od nížin do podhůří na lučních keřových i hájových stanovištích. Žije spíše v teplejších oblastech. Na lokalitě nalezen v roce 2008 v počtu 9 kusů. V roce 2017 v počtu 4 kusů (Kandrnálová, 2017).
Zdobenec zelený <i>Gnorimus nobilis</i>	Ohrožený druh	VU	Dle Kandrnálové (2008) tento druh se vyskytuje od května do července na květech, kde se živí pyl. Žije v podhorských a horských listnatých lesích hlavně bukových. Larvy se vyvíjejí v trouchu dutých stromů. Na lokalitě nalezen v roce 2008 v počtu 2 kusů. V roce 2017 v počtu 1 kusu (Kandrnálová, 2017).
Zlatohlávek skvostný <i>Cetonia aeruginosa</i>	Ohrožený druh	VU	Dospělci od května do září, především v zachovalých slunných a teplých stanovištích s porosty dubů (<i>Quercus</i> spp.) v jejichž korunách dospělci často létají. Hromadně je lze spatřit na kmenech, které roní mizu. Obývají především okraje lesů, biotopy lesostepního charakteru nebo staré stromy v alejích a parcích. Larvy žijí především v rozkládajícím se trouchu již zmíněných dubů, ale byly zjištěny také na jiných dřevinách. V PR Holý kopec byl druh zaznamenán v počtu 2 ks (Kandrnálová, 2008). Dále byl zaznamenán v roce 2014, 2021 a v roce 2023 (NDOP, 2023).
Roháč obecný <i>Lucanus cervus</i>	Ohrožený druh	VU	Žije v dutinách starých stromů a mrtvých pařezech. V Chříbech a na celé jižní Moravě poměrně hojný. Dle Kandrnálové (2008) zaznamenán v počtu 4 kusů, v roce 2017 v počtu 2 kusů (Kandrnálová, 2017). V roce 2023 potvrzen výskyt Holušou a Holušovou v podobě nálezu chitinových zbytků (kusadla, hlava). Uváděn je běžně (NDOP, 2023).
Chlupáč páskovaný (zdobenec skvrnitý) <i>Trichius fasciatus</i>	Ohrožený druh	NT	Vyskytuje se téměř po celé Evropě, v České republice hojný. Velmi rozšířený na loukách, v křovinách a při okrajích lesů. Dle Kandrnálové (2008) zaznamenán v počtu 1 kusu. V roce 2017 také.

Roháček jedlový <i>Ceruchus chrysomelinus</i>	Kriticky ohrožený druh	EN	Brouk s velmi úzkou ekologickou valencí, vyskytuje se výhradně v původních bučinách, jedlových bučinách a smrkových bučinách. Larvy se vyvíjejí v trouchnivých kmenech na rozhraní mezi zetlelým červeným trouchem a dosud nerozpadlým, ale též trouchnivým dřevem. Vývoj larev trvá 2 až 3 roky a probíhá v trouchnivém dřevě smrku nebo jedle, výjimečně ve dřevě borovice, břízy nebo buku. Výskyt uváděn pouze Kandrnálem a Šnajdarou v roce 2008. V roce 2013 uváděn také Vávrou (2013 v NDOP, 2023).
Áron východní <i>Arum cylindraceum</i>	-	NT	Roste v teplomilnějších listnatých hájích (dubohabřiny, bučiny), lužních lesích, křovinách, pravděpodobně jen na Moravě, roztroušeně, místy chybí. V přírodní rezervaci se vyskytuje roztroušeně (Bartošek, 2013).
Ostřice mnoholistá <i>Carex leersii</i>	-	NT	Je to převážně lesní druh s určitou tolerancí k nelesním biotopům. Mezi lesními biotopy dominují doubravy, dubohabřiny, dubobukové až bukové lesy. Dle Bartoška (2013) ve středomoravských Karpatech je tento druh velmi hojný, v Chříbech je soustředěn nejhojnější výskyt v ČR. V PR Holý kopec se vyskytuje vzácně v okolí skalních výchozů a v severním cípu (Batoušek, 2013).
Divizna jižní rakouská <i>Verbascum chaixii</i> subsp. <i>austriacum</i>	-	LC	Travnaté a skalnaté stráně, světliny teplomilných listnatých lesů a borů, opuštěné lomy a okraje vinic. Roste na vysychavých, hlubších hlinitých až hlinitopísčitých, živinami bohatých, někdy silně skeletovitých půdách, nejčastěji na vápenci. Rozšířen je v termofytiku a mezofytiku jižní Moravy. V Čechách vzácně. V PR Holý kopec je dle Batouška (2013) výskyt omezen na hlinitopísčité půdy v okolí skalních výchozů v jeho střední a severní části.
Okrotice bílá <i>Cephalanthera damasonium</i>	Ohrožený druh	NT	Roste zejména v teplejších krajích v listnatých lesích na bazickém podkladě. Vyhledává zejména stinné části dubohabřin a někdy bučin bez nebo s nezapojeným bylinným patrem. Dle Batouška (2013) byla v PR Holý kopec byla nalezena roztroušeně v ochranném pásmu podél asfaltové silničky na jižním okraji přírodní rezervace.
Okrotice červená <i>Cephalanthera rubra</i>	Silně ohrožený druh	EN	Světlé sušší listnaté lesy, lesostepi. Na živinami bohatých, zásaditých, vápnitých svěžích půdách. Obligátní kalcifyt. V České republice roste řídce roztroušeně až velmi vzácně v teplejších oblastech mezofytika a v termofytiku. Ve Chříbech vzácně roztroušený druh. V přírodní rezervaci jsem našel 6 rostlin a fotografoval v červnu roku 1973 v řídkém porostu staletých dubů podél asfaltové silničky. V současné době jsou duby vykáceny. Na jejich místě roste mladý stinný hustý porost s vysokou vrstvou hrabanky s klestím. Takový biotop vylučuje výskyt okrotice červené, takže na tomto místě je její opakovaný náález vyloučen. Nalezena při cestě v počtu jednotek kusů (Batoušek, 2013).

Okrotice dlouholistá <i>Cephalanthera longifolia</i>	Ohrožený druh	NT	Listnaté a smíšené humózní lesy, méně často i jehličnaté lesy, lesní lemy, křoviny, ale i luční porosty. Na půdách neutrálních až zásaditých, živinami bohatých, čerstvě vlhkých. Roste zejména v mezofytiku, vzácně v termofytiku, v oreofytiku chybí nebo zcela vzácně na hranicích s mezofytikem. Ve Chřibech roste hojněji. V přírodní rezervaci se nachází vzácně ve 3 exemplářích: 49°05'58,6"N, 17°17'25,0"E – 1 rostlina, 49°06'03,9"N, 17°16'46,1"E – 2 rostliny (Batoušek, 2013).
Sněženka podsněžník <i>Galanthus nivalis</i>	Ohrožený druh	NT	Původně druh lužních lesů, vyskytuje se ale i ve smíšených a roklínových lesích, v dubohabřinách a bučinách, v nížinách i na vlhkých loukách. Na půdách hlubokých, zpravidla hlinitých, s mulovým humusem, často vápnitých, čerstvě vlhkých až vlhkých. Na Moravě je hojný zejména v úvalech velkých řek, ale i okolo potoků. V přírodní rezervaci roste v bučině, hojně na jižním svahu skalnatého hřebene vedoucí středem území, méně na jeho temeni a severním svahu, v nadmořské výšce 500–540 m n. m.
Hnilák smrkový <i>Monotropa hypopitys</i>	-	VU	Nachází se ve světlých, suchých i stinných a vlhkých lesích převážně na silikátových podkladech. Na území státu se vyskytuje roztroušeně, v termofytiku vzácně, v mezofytiku častější, především v nižších a středních polohách, v oreofytiku roztroušeně. V přírodní rezervaci byl nalezen v několika exemplářích v její severní rovinatější části (Batoušek, 2013).
Kruštík modrofialový <i>Epipactis purpurata</i>	Ohrožený druh	NT	Roste především v dubohabřinách, méně často v květnatých bučinách a lužních lesích na stinných místech bez keřového patra a s nezapojeným bylinným patrem. Vyhledává půdy čerstvě vlhké, humózní, většinou hlubší, živinami bohaté, slabě kyselé až zásadité. Jeho optimum je v nadmořských výškách 230–500 metrů. Dle Batouška (2013) byl v přírodní rezervaci nalezen ve 2 exemplářích na jejím severním okraji, snad zde bude hojnější (49°06'33,1"N, 17°17'12,9"E).

Cévnaté rostliny, bezobratlí, obratlovci: CR – kriticky ohrožený druh, VU – zranitelný, NT – téměř ohrožený, EN – ohrožený, LC – málo dotčený: podle Grulich & Chobot (2017), Hejda et al. (2017), Chobot & Němec (2017).

** Dále se zde z cévnatých rostlin vyskytují mnohé další druhy. Tyto druhy však dnes již nejsou zařazeny ani do výše uvedeného Červeného seznamu cévnatých rostlin ani do vyhlášky č. 395/1992 Sb. I když v inventarizačních průzkumech (Sviečka, 2006) jsou uvedeny i jiné další zvláště chráněné druhy ptactva – nejsou však zaznamenány přímo v území. Z tohoto důvodu nejsou zahrnuty do přehledu.

*** V rámci území se také vyskytuje celá řada evropsky velmi vzácných druhů hub (Běťák, 2011). Bohužel tyto druhy nejsou uvedeny ani ve vyhlášce č. 395/1992 Sb., ani nejsou zařazeny mezi Červené seznamy, které by podpořila přímo AOPK ČR. Jedná se dle Běťáka (2011) zvláště o: vřeckatá houba *Ionomitotis irregularis*, choroš *Aurantiporus alborubescens*, šťavnatka básnická (*Hygrophorus poetarum*), hřib nachový (*Boletus rhodoxanthus*) či ryzec rudohrdlý (*Lactarius rubrocinctus*) nebo pozemní saprotrofové penízovka Konradova (*Gymnopus fagiphilus*) nebo penízovka špičkovitá (*Gymnopus oreadoies*).

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

Jednoznačně nejvýznamnějším abiotickým disturbančním činitelem na území PR Holý kopec je vítr. Dalším možným faktorem může být sucho. V minulosti, cca před 35 lety došlo k odtěžení sousedního porostu v jižní části území a tím došlo k možnosti průniku bořivých větrů do území. Tyto bořivé větry rozvrátily značnou část lesních porostů v jižní části území. Na jednu stranu se tak urychlili disturbanční procesy a mělo to za následek zvýšení podílu mrtvého dříví a potenciál i pro rozvoj saprofytického hmyzu a hub, ale na druhou stranu to má i negativní dopady spíše sekundárního charakteru. V místě popadání stromů nebylo zmlazení pod mateřským porostem a dodnes jsou tyto plochy v podstatě bez stromové vegetace. Zmlazení dřevin (zejména buku lesního), pokud se zde objeví, velmi těžce odrůstá, neboť se jedná o živná stanoviště středních poloh a tyto plochy výrazně zarůstají buření (třtina, ostružiník). Což neumožňuje odrůstání vlivu a konkurenci buřeně.

Vítr dále může způsobovat vývraty vzrostlých stromových jedinců, zejména v horní části území – zde, ale hraje významnou roli také úzký půdní profil a geologické podloží. Vítr rovněž může urychlovat rozpad porostu. Což vzhledem k nedostatku mrtvého dříví lze považovat za vyhovující.

V minulosti provedené obnažení lesních porostů vytěžením těch okolních umožnilo nejen neočekávané a silné proudění větrů do rezervace, ale i působením slunečním paprsků na lesní porosty, které byli před tím ve stínu dalších okolních vzrostlých stromů, dochází ke vzniku korní spály, na které je buk lesní vysoce citlivý. Jedinci vystavení přímému oslunění, tak velmi rychle chřadnou a rozpadají se.

Sucho může hrát významnou roli v rámci možnosti usychání některých jedinců. Zde působí v podstatě pozitivně a posiluje rychlost odumírání nepůvodních druhů dřevin (smrk ztepilý, modřín opadavý). Samotné území není příliš navštěvováno. Pokud k návštěvnosti území dojde, tak v těchto případech může padání suchých stromů ohrožovat bezpečnost návštěvníků (pohybujících se turistů).

b) biotické disturbanční činitele

V území je patrný výrazný vliv zvěře – spásání semenáčků a následné neodrůstání do fáze náletů nebo nárostů. Tento vliv zvěře se projevuje zejména v jižní až jihovýchodní části území. Na severní části území je zmlazení tak husté, že i odolává vysokým stavům zvěře. V jižní části je zmlazení lesních porostů zde zastoupeno ve velmi malém množství, spíše velmi řídké, v nejstarší části není zmlazení zaznamenáno téměř vůbec (plocha zvaná Rynek). Bohužel tam, kde dochází ke zmlazování dřevin, jsou tyto poškozovány zvěří. Dalším z faktorů je výrazné zabuřeňování zejména ostružiníkem (na bohatých živných stanovištích) a třtinou.

Obnova lesních porostů je tak možná ve velmi omezené míře. Ve výsledku není umožněno dostatečné zmlazování zejména dubu zimního (*Quercus petraea*), a dalších druhů dřevin přirozené druhové skladby. Ohroženy jsou zejména dřeviny řídké se vyskytující (např. jilm horský, třešeň ptačí nebo javor mléč). Postupně tak může dojít i druhové unifikaci území pouze ve prospěch buku lesního. Ostatní dřeviny budou zvěří potlačeny. Škody způsobuje jak vysoká spárkatá zvěř, tak obzvláště i prase divoké (*Sus scrofa*) požíráním žaludů a bukovic.

Evidována je také přítomnost nepůvodních druhů dřevin (modřín opadavý a smrk ztepilý). Tyto dřeviny však z území postupně mizí (usychají, propadávají, rozpadají se).

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

a) ochrana přírody

Dle Chmelaře (2007) chráněné území na Holém kopci bylo vyhlášeno v kategorii státní přírodní rezervace výnosem Ministerstva kultury Československé republiky číslo 16 235/75 ze dne 16. 10. 1975, ačkoliv oficiální návrh byl orgánům státní ochrany přírody předložen už v roce 1963 spolu se souhlasem tehdejších státních lesů (Jihomoravské státní lesy, s. p.). Návrh na ochranu porostů už podal na Holém kopci před druhou světovou válkou prof. Alois Zlatník (pozn. nepodloženo). Zlatník dle Prudiče (1976) prosazoval ochranu porostů na Holém kopci již v roce 1943, bohužel ta nebyla po skončení války následně prosazena. Rezervace byla v roce 1975 vyhlášena na ploše menší, než Zlatník navrhoval. Dle Prudiče (1976) měl znít předmět ochrany takto: významná rezervace, zachycující na hřebenu a svazích Holého kopce různé typy lesů, charakteristické pro oblast Chřibů (Zlatník, nedat.).

Dle Prudiče (1976) mělo jít o rezervaci reprezentující polohy, na nichž lesníci běžně hospodaří, oproti jiným rezervacím v Chřibech, které jsou lesní a chrání spíše skalnaté útvary nebo jsou botanického charakteru.

K přehlášení území došlo v roce 1999, kdy nařízením okresního úřadu v Uherském Hradišti č. 3/1999 došlo k úpravě předmětu ochrany (viz výše).

Území je dnes již chráněno po dobu více než čtyř decenní. Péče o ekosystémy na lokalitě je směřována k podpoře ochrany přirozeného lesního ekosystému a omezení lesnických zásahů natolik, že byl v území v minulosti navrhován režim označován jako bezzásahový, později bylo přistoupeno k „ponechání samovolnému vývoji“ (Schneider & Lampartová 2013). Tento přístup je možné aplikovat v území pravděpodobně v omezené míře. Pokud nedojde k výrazné redukce vysokých stavů zvěře, a tak jak vysoké spárkaté, tak černé, bude v území nutná i aktivní ochrana přirozeného zmlazení proti škodám zvěří.

V průběhu let, zhruba od poloviny sedmdesátých let 20. století, PR vzbuzovala a dodnes vzbuzuje vysoký zájem přírodovědců a lesníků (především z moravské části republiky). Nezřídka se stává předmětem studia pro zpracování závěrečných prací na Lesnické a dřevařské fakultě Mendelovy univerzity v Brně nebo na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity.

b) lesní hospodářství

Podrobný historický přehled údajů o lesních porostech na Holém kopci popsal ve své diplomové práci Chmelař (2007), který uvádí, že lesy buchlovického panství, stejně tak lesy na Holém kopci, byly lesnicky zařízeny už v roce 1802 tehdejším lesním inženýrem Watzlem. Z tohoto období je zachována lesnická mapa revíru Buchlova, na níž je vypsáno zastoupení jednotlivých druhů dřevin. Z území Holého kopce obsahuje mapa pouze jeho severní část, jižní část náležela do revíru Buchlovce (srov. Buchlov vs. Buchlovce). Hranice mezi těmito revíry vedle po hřebeni Holého kopce. Z tehdejšího složení dřevin víme, že zde byl zastoupen buk lesní, habr obecný, bříza bělokorá, topol osika, jilm horský, javor klen, lípa malolistá. Věk porostu měl v té době 90 až 110 let a byl určen k těžbě mezi lety 1848 až 1852.

Následující lesní hospodářský plán z roku 1865 (po provedené těžbě), uvádí lesní porost (dnes 203F), který má už v té době téměř totožné hranice s dnešním stavem. Popis porostu zde je již podrobný. Uvádí se věk okolo 20-ti let, zásoba porostu 0. Jako dřeviny jsou zde uvedeny: „dřeviny křovitého tvaru a mezery, které je nutno doplnit silnými sazenice smrku ztepilého nebo modřínu opadavého, neboť z poznámek vyplývá, že dosavadní pokusy s dubem (druh neurčen) ztroskotaly v důsledku škod zvěří. Mýtního věku dosahoval porost v 90-ti letech ve IV. Periodě plánu (1925 až 1944), kdy měl mít zásobu 1963 m³ (nutno srovnat s výměrou). V období let 1875 až 1884 byly provedeny v porostu pěstební a těžební zásahy, celkem bylo vytěženo až 590 m³.

Lesní hospodářský plán z roku 1900 uvádí pouze stručné popisy lesních porostů. Uváděny jsou buk lesní, habr obecný, na menší části bříza bělokorá, javor klen, lípa srdčitá. Porost měl plné zakmenění. Dle plánu nebyly v porostu v letech 1901 až 1913 žádné těžební zásahy. Podle hlavní revize z roku 1911 měl porost výměru 9,45 ha, věk 72 let a byly zde zastoupeny buk lesní, habr obecný, dub zimní, lípa srdčitá, bříza bělokorá. V dalších letech popisy odpovídají vývoji porostů. V roce 1933 je v druhové skladbě rovněž jilm horský a javor mléč, jedná se o les vysoký, ve věku 100 let. Výška stromů dosahovala 27,4 m. Byla provedena probírka jako příprava na obnovu porostu. Z lesního hospodářského plánu na decennium 1943 až 1952 se zachovala objemná všeobecná část, ale speciální popisy porostů nebyly nalezeny. Porost má však označení 13 e, věk 110 let, zastoupen je pouze buk lesní ve 100 %, zásoba na 1 ha činí pouze (na Karpaty) 478 m³. ha⁻¹, celkem 2654 m³, porosty bonity 2/1.

Podle Chmelaře (2007) z hlediska umělé obnovy není pro Holý kopec pro celé období zřejmý doklad. V roce 1833 bylo vysazeno pod Holým kopcem (tj. buď na úpatí nebo v přilehlé části) v revíru Buchlov 400 kusů habrů obecných, 600 kusů bříz bělokorých a 200 kusů olší lepkavých. V roce 1834 byly vysázeny pod Holým kopcem habr obecný, bříza bělokorá. Roku 1836 bylo v revíru pod Holým kopcem nasbíráno 1840 sazenic habru obecného a 830 sazenic břízy bělokoré, které byly následně vysázeny do trati Holý kopec.

V historických podkladech vyplývá, že severní svah Holého kopce byl před rokem 1840 porostem starými smíšenými porosty buku lesního a habru obecného s početným zastoupením břízy bělokoré a topolu osiky. Ve 40. až 50. letech 19. století (1845 až 1852) byly tyto porosty smýceny, ale až tehdy až se v těchto porostech objevoval nárost až mlaziny z přirozené obnovy habru obecného a buku lesního. Při výchově porostu byl vybírán buk lesní a místy byl i doplňován. Takže v roce 1900 měl v porostu převahu, stejně tak jako v dalších letech a stejně tak jako dnes.

Dle Chmelaře (2007) z historických údajů také vyplývá, že samotný Holý kopec byl i v minulosti vystaven škodlivému (bořivému) větru, proto lesní hospodářský plán z roku 1942 stanovil, že jeho porosty musí být obhospodařovány velmi opatrně, spíše výběrně (Anonymus, nedatováno).

K dnešním porostům na 204B lze v lesním hospodářském plánu z roku 1865 vyčíst, že se jednalo o porost velikosti malinko větší než 8,5 ha, na příkrém jižním až jihozápadním svahu, půda zde je písčité, hojně pokrytá většími i menšími balvany, nachází se tu i staré opuštěné lomy, mezi horninou je však přeci jen výživná vrstva půdy. Věk porostu je 50 let, dřeviny buk lesní a habr obecný, hlavně ze semene. Místy se vyskytuje jednotlivě dubová tyčovina, dále javor klen, topol osika, bříza bělokorá a několik výstavků buku lesního a lípy srdčité. Vzrůst a zápoj dobrý. Porost následující byl tvořen horním svahem podél horského hřebene, velice svažité k jihu, půda většinou s množstvím balvanů (skalní masa), štěrku, mělká, suchá a málo výnosná. Místy se vyskytovaly ještě používané lomy. Věk průměrně 22 let (15 až 30 let), pařezina, větvnaté, přerušovaný zápoj, dřeviny habr obecný, buk lesní, javor klen, líska obecná a jiné keře. Tento, i když „bídny“ porost, je třeba pečlivě udržovat až do zmlazení sousedního porostu.

Největší porost jižního svahu zaujímal porost s tehdejšími označeními 3 b o výměře 16,8 ha. Horní část byla kamenitá a s více kamenolomy, půda písčitá, věk 45 let, výmladkový buk lesní a ze semene habr obecný, bříza bělokorá, jednotlivě javor klen. Buková tyčovina byla silnější, habr obecný byl slabší, několik předrostlíků buku lesního a lípy srdčité. Horní část byla místy prořídla s partiemi skal a lomů, kde jsou mezery, dolní část dobře zapojená a vzrůstává. Na jižním okraji se nacházel porost 3 c o výměře 57 ha. Mírný jižní svah, věk 29 let, porost habrový a bukový, zčásti pařezina, zčásti ze semene. Jednotlivě je zde dub zimní, lípa malolistá, místy bříza bělokorá, vzrůst střední, výstavků málo.

V decenniu mezi lety 1865 až 1874 bylo v revíru Buchlov dříví ze značné části vytěženo v těžbě předmýtní a také nahodilé.

Hospodářský plán z roku 1900 uvádí pro porost 11 b věk 65 let složení buk lesní, habr obecný, pomístně smíšené, vyskytuje se také dub zimní, javor klen, bříza bělokorá, zakmenění 10. Porost 2 b měl 85 let, zde buk lesní, habr obecný s dubem zimním, zakmenění 9, porost 3 věk 60 až 100 let, buk lesní, lípa srdčitá, javor klen, habr obecný, zakmenění 9. Porost 3 b měl také 85 let, buk lesní, habr obecný, vtroušená lípa srdčitá a javor klen, zakmenění 10. Zajímavé jsou údaje o porostu 3 c, zde věk 70 až 80 let, dřevinné složení buk lesní a habr obecný, není zde uváděn dub zimní, který dnes ve značné části dominuje.

Hlavní revize z roku 1911 udává pro 11 b buk lesní, habr obecný, dub zimní a s právě velmi dobře provedenou probírkou a doporučením, ať je v příštím decenniu slabší a s ohledem na dub zimní. V porostu 2 b byly zastoupeny buk lesní, habr obecný, dub zimní, javor klen, něco břízy bělokoré a byla zde plánována těžba s umělým zalesněním listnatých a jehličnatých dřevin. Porost 3 a měl věkové rozpětí 80 až 110 let a byl složen z buku lesního, habru obecného a dubu zimního. V porostu 3 b o složení buk lesní, habr obecný, javor klen a dub zimní bylo plánováno prosvětlení a delší čekání na přirozené zmlazení. V porostu 3 c byly zastoupeny buk lesní, habr obecný a dub zimní, javor klen a naplánováno bylo prosvětlení a podsadba listnatými a jehličnatými dřevinami. V porostu 3 b se nacházely buk lesní, habr obecný a dub zimní. Pro porost 3 c se udávalo stejné dřevinné složení jako v předešlé verzi a byl připojen následující popis: střední třetina je schopna zmlazení, východní a západní je naproti tomu složena většinou z vysokého procenta habru obecného, a proto je třeba tyto části holosečí včas přeměnit v jehličnany.

Lesní zařízení z roku 1933 rozlišuje na území nynějšího dílce 203E porosty 11 b a 11 c, ve kterých dominoval buk lesní s vtroušeným habrem obecným a dubem zimním. Na jižním svahu nesly porosty stejné označení, opět dominoval buk lesní, pouze porostu 3 c bylo složení buk lesní 70 %, dub zimní 10 %, habr obecný 20 %. V horní části svahu měl les špatný vzrůst a také porost 3 b byl popsán jako špatně vyvinutá a mezernatá kmenovina s nepatrným procentem užitkového dřeva. Hospodářská kniha z let 1943 až 1952 udává opět dominanci buku lesního, obmýtlí bylo stanoveny na 120 let.

Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let 20. století byla na Holém kopci umístěna aklimatizační obůrka na zvěř. V Chříbech se totiž vyskytovala původní populace jelena evropského (*Cervus elaphus*), ale ta byla zredukována lovem a částečně nahrazena populací jelena evropského karpatského, který byl přivezen ze středoslovenské Poľany (Lesní závod Hronec, Prodajná a Víглаš) a umístěn k aklimatizaci do obůrky na Holém kopci o rozloze 192 ha. Vypuštěn byl v roce 1972.

V roce 1979 způsobila na východní části Holého kopce velká vichřice polom. Navzdory vyhlášenému ochrannému pásmu došlo ke smýcení porostů obklopujících území, naholo. Tím byl otevřen přístup bořivým větrům do prostoru samotné rezervace. V roce 1989 byla v ZCHÚ PR Holý kopec realizována těžba. V květnu 1990 se opakovala vichřice, po které zůstal polom o výměře cca 2 ha na jižním svahu. Následkem těchto zásahů a likvidací větrných kalamit došlo k narušení celistvosti území, především v jeho jihovýchodní části, ale také k rozvrácení vnitřních zapojených porostů. Dalším jevem spojeným s narušením lesních ekosystémů zvláště v ochranném pásmu PR Holý kopec byla změna mikroklimatu a světlostních poměrů v okrajových porostech rezervace, kdy na takto živných stanovištích velmi těžce odrůstá zmlazení dřevin, neboť musí odolávat výraznému vlivu buřně, což navíc s kombinací působení vysokých stavů zvěře, je dvojnásobnou komplikací.

Současný charakter porostů je dán vznikem z přirozené obnovy, tak i umělou výsadbou (zde v minulosti lze předpokládat i siji, zvláště žaludů). Sadba, ale nebyla pravděpodobně pěstována ve školkách, ale vyzvedávána z přirozeného zmlazení v okolních porostech.

Zajímavá je informace o vzniku některých porostů z výmladků, zejména jihovýchodní část PR Holý kopec. Důležitá je pro současný management i informace týkající se druhové skladby. V současnosti lze konstatovat, že oproti minulosti je např. severní část dendrologicky velmi chudá. Samotný hřeben je o něco bohatší na druhovou skladbu dřevin. V jižní části nejdeme celou škálu dřevin. Oproti minulosti však je velmi výrazně potlačeno zastoupení habru obecného, lípy srdčité a javorů. Výraznou otázkou zůstává zastoupení dubu zimního. Rovněž je zřejmé, že v minulosti docházelo i k odjímání výrazné části dřevní hmoty (myšleno kmenů a hroubí), což má vliv na podíl mrtvého dříví. Dnes tomu tak není. Přes veškeré tyto vlivy je lokalita velmi zachovalou ukázkou možnosti přístupů hospodaření přírodě blízkého.

Z hlediska současného stavu porostů v ochranném pásmu odkud přicházel vliv bořivých větrů, lze rovněž konstatovat, že toto nebezpečí pomalu ustupuje. Porost v ochranném pásmu je již plně zapojený a dorůstá cca 1/3 výšky porostů v PR Holý kopec.

V předchozích letech se v lesních porostech více vyskytoval a stále vyskytuje nepůvodní smrk ztepilý (*Picea abies*) a modřín opadavý (*Larix decidua*). Všechny tyto dřeviny, více však smrk ztepilý, dnes v důsledku celoplošného rozpadu smrkových porostů na celém území České republiky, zvláště vlivem sucha, postupně ustupují a jsou nahrazovány dřevinami přirozené druhové skladby. Takový vývoj očekáváme zejména v podmínkách 3. vegetačního stupně, kde by měl být smrk ztepilý přirozeně eliminován. Zastoupení modřínu opadavého by mělo být jemně redukováno.

V jihovýchodní části PR Holý kopec došlo v minulosti také k výsadbě jedle bělokoré (*Abies alba*), což lze považovat za pozitivní, neboť jedle bělokorá je dřevinou přirozené druhové skladby již od 2. a více od 3. vegetačního stupně, zde cca okolo 3 až 5 %. S vyšším vegetačním stupněm se její zastoupení pochopitelně zvyšuje.

V minulosti také předmět ochrany při prvním vyhlášení PR Holý kopec uváděl, že se jedná o „nejedlovou část moravských Karpat“. Dnes, z vědeckého pohledu, lze toto spojení „nejedlové části“ zcela vyloučit. Právě vzhledem k tomu, že Chřiby jsou z hlediska vegetačního stupňovitosti níže položené, tudíž zde jedle bělokorá byla, ale ve velmi nízkém zastoupení. A uvážíme-li hospodářské působení a dlouhodobé působení člověka v těchto územích, je logické, že lidské aktivity v těchto přírodních podmínkách měli výrazný vliv na redukcii zastoupení jedle bělokoré, jako jednoho z mála vyskytujících se jehličnanů v regionu.

V PR Holý kopec se doposud lesnický hospodařilo, lokalita však spadá do kategorie lesů zvláštního určení, nachází se zde několik genových základů (dílní populace dřevin) a to pro dřeviny: habr obecný, buk lesní, dub zimní (uznané jednotky reprodukčního materiálu) – objekt Buchlov – Cimburk, dále na části jsou vylišeny i lesy ochranné (lesy na nepříznivých stanovištích) podle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích ve znění pozdějších předpisů.

Území je rovněž součástí nadregionálního biocentra ÚSES Buchlovské lesy, Přírodního parku Chřiby a Evropsky významné lokality Chřiby (CZ0724091 Chřiby (kód 3321).

Z hlediska vlastnické struktury je celé území v majetku Lesů České republiky, s. p. Hlavní roli v naplňování zajištění péče o lesní ekosystémy bude tedy hrát a hraje přístup odborného lesního hospodáře (hospodářů) a realizace konkrétních opatření naplňující uspokojování jak vlastních potřeb, tak potřeb ochrany přírody. V rámci lesního hospodářského plánu je doporučeno hospodařit dle schváleného plánu péče.

c) myslivost

Území PR Holý kopec je součástí lesní myslivecké honitby s číslem CZ7207202005 Holý kopec o výměře 1 139 ha. Hlavní zvěř je zde jelen evropský (*Cervus elaphus*), který je v území značně přemnožen a způsobuje škody zvláště na obnově lesních porostů. Další významnou zvěř je prase divoké (*Sus scrofa*), které významně konzumuje osivo spadlé ze stromů a snižuje tak opět možnost přirozené obnovy. Přemnožená zvěř patří mezi jednoznačně nejvýznamnější negativní vlivy současnosti a komplikuje či sťažuje přirozenou obnovu. Výrazně se podílí na unifikaci přirozené druhové skladby pouze ve prospěch buku lesního. Odrůstání zmlazení dubu zimního či dalších dřevin je výrazně omezeno.

d) rekreace a sport

V samotném území turistická návštěvnost není nijak vysoká. Běžný turismus v území neškodí. Ale je nutno zohledňovat bezpečnost návštěvníků vzhledem k padání stromů a větví. Území je však významnou archeologickou lokalitou, zvláště v části kolem hřebenu a v jižní části. Vzhledem k prohrabávání půdních profilů v této části území, lze konstatovat, že i tyto aktivity mohou mít menší vliv např. na odrůstání zmlazení. Výrazné známky rozkování půdy až na geologický horizont lze nalézt v místě na Rynku a pod hřebenem v severní části.

e) jiné způsoby využívání

Území se součástí Územního systému ekologické stability, nadregionálního biocentra Buchlovské lesy.

Území je významnou archeologickou lokalitou (archeologická zóna 1, naleziště) a nemovitou kulturní památkou.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy

Ochrana přírody a životního prostředí:

- V případě jakýchkoliv záměrů, které by se mohly dotknout území PR Holý kopec a předmětu jeho ochrany je potřeba vyhodnotit vliv na toto území a zpracovat hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny tzv. biologické hodnocení dle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů.
- Vyhlášení EVL Chřiby Nařízením vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit, ve znění pozdějších předpisů – příloha č. 979.
- Souhrn doporučených opatření pro Evropsky významnou lokalitu Chřiby CZ0724091, vydán v roce 2023.

Územní plánování:

- Územní plán obce Buchlovice s regulačními prvky, schválený dne 29. 6. 2020. Dostupný na: Územní plán - Oficiální stránka Městyse Buchlovice

Lesní hospodářství:

- Lesní hospodářský plán pro LHC Buchlovice 1397, na období 1. 1. 2015–31. 12. 2024, Lesní správa Buchlovice, revír Buchlovice, vlastnictví Lesy České republiky, s. p.;
- Oblastní plán rozvoje lesů pro přírodní lesní oblast 36 – Středomoravské Karpaty na období 2001-2020, schváleno Ministerstvem zemědělství ČR dne: 23. 5. 2001 č. j.: 20669/2001-5040, s prodlouženou platností na následující 2 roky, tj. do 31. 12. 2023, č. j. 65408/2020-MZE-16211 ze dne 9. prosince 2020, včetně závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí k zavádění geograficky nepůvodních druhů lesních dřevin.

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích

Přírodní lesní oblast	36 – Středomoravské Karpaty
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHC 1397 – Lesy ČR, s.p.
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	91,6930
Období platnosti LHP (LHO)	1. 1. 2015 – 31. 12. 2024
Organizace lesního hospodářství	Lesní správa Buchlovice – revír Buchlovice

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast: 39 – Podbeskydská pahorkatina				
Soubor lesních typů (SLT)*	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
3A	Obohacená kamenitá lipodubová bučina <i>Tilio-Querceto-Fagetum acerosum lapidosum</i>	buk lesní 70 %, dub zimní 10-20 %, javor klen 10-20 %, lípa malolistá 5-10 %, javor mléč+, habr obecný, třešeň ptačí, jasan ztepilý+, jilm horský+, javor babyka	0,4666	0,51
3B	Bohatá dubová bučina <i>Querceto-Fagetum eutrophicum</i>	buk lesní 70 %, dub zimní 20 %, lípa malolistá 10 %, javor klen+, javor mléč+, habr obecný, třešeň ptačí, jasan ztepilý+, jilm horský+, javor babyka	30,8755	33,70
3F	Obohacená bučina <i>Querceto-Fagetum lapidosum mesotrophicum</i>	buk lesní 70 %, dub zimní 20 %, jedle bělokorá 5 %, javor klen 5 %, lípa malolistá +, habr obecný, javor mléč+, třešeň ptačí, jasan ztepilý+, jilm horský+, javor babyka	0,8262	0,90
(3)J	Obohacená skeletová lipová javořina <i>Tilio-Aceretum saxatile</i>	buk lesní 40-50 %, dub zimní 10-20 %, jedle bělokorá 1-5 %, javor klen 10-30 %, lípa malolistá 5-20 %, habr obecný, javor mléč+, třešeň ptačí, jasan ztepilý+, jilm horský+, javor babyka, třešeň ptačí	1,1123	1,21
3V	Vlhká dubová bučina <i>Querceto-Fagetum fraxinosum humidum</i>	buk lesní 20-40 %, dub zimní 20-30 %, jedle bělokorá 10 %, javor klen 5 %, lípa malolistá 10 %, třešeň ptačí, jasan ztepilý+, jilm horský+, javor babyka, olše lepkavá	0,0028	0,003
4A	Obohacená kamenitá lipová bučina <i>Tilio-Fagetum acerosum lapidosum</i>	BK6 LP2 JV1 JD1 JL buk lesní 50-60 %, dub zimní 5-10 %, javor klen 10-20 %, jedle bělokorá 10 %, lípa malolistá 10-20 %, javor mléč 5-10 %, habr obecný, třešeň ptačí, jasan ztepilý+, jilm horský+, javor babyka	0,3880	0,42
4B	Bohatá bučina <i>Fagetum eutrophicum</i>	Buk lesní 60-70 %, jedle bělokorá 2-5 %, lípa malolistá 5-10 %, javor klen 5-10 %, dub zimní 5-10 %, javor mléč+, habr obecný, třešeň ptačí, jasan ztepilý+, jilm horský+, javor babyka	53,0883	57,90
4F	Svěží kamenitá bučina (<i>Fagetum lapidosum mesotrophicum</i>)	Buk lesní 60-70 %, jedle bělokorá 10-20 %, lípa srdčitá 5-10 %, dub zimní 1-5 %, jasan ztepilý, javory mléč, javor klen, javor babyka, jilm horský	4,3308	4,72
4Y	Skeletová bučina <i>Fagetum saxatile</i>	buk lesní 60 %, dub zimní 20 %, borovice lesní 20 %, jedle bělokorá 10 %, habr obecný, břiza bělokorá, jeřáb ptačí, jilm horský, javor babyka	0,1668	0,18
4V	Vlhká bučina <i>Fagetum fraxinosum humidum</i>	Buk lesní 70-80 %, jasan ztepilý 10-20 %, olše lepkavá +, javor klen +, jilm horský	0,4358	0,47
Celkem			91,6930	100 %

* Výměry SoLT jsou vztaženy pouze na pozemky určené k plnění funkcí lesa, tak jak jsou vymapovány dle Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem, pobočka Kroměříž. Přirozená druhová skladba převzata z Oblastního plánu rozvoje lesů pro Přírodní lesní oblast 36 (Hruban et al., 2023, Sekanina et al. 2001, včetně Plívy, 1991). Dále je tato skladba verifikována a harmonizována dle současné vyhlášky č. 298/2018 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a vymezení hospodářských souborů a podle úprav současného stavu Lesnicko-typologického klasifikačního systému platného od 1. 1. 2019.

Dílčí plochy

Dílčí plochy jsou totožné s jednotkami prostorového rozdělení lesa. To vychází z předpokladu odlišnosti jednotlivých porostů dle druhové, věkové, výškové skladby včetně růstových projevů a smíšení dřevin či etážovitosti porostů. Dílčí plochy v PR Holý kopec tedy kopírují jednotky prostorového rozdělení lesa. Konkrétní popis lesních porostů je uveden v přílohách.

V současné době ve své celistvosti lze území charakterizovat takto:

203E2: Nárosty až mlaziny buku lesního, místy velmi husté porosty uprostřed dospělého bukového porostu. Ojediněle výskyt javoru klene. Intenzivní růst.

203E3: Mlaziny až tyčkoviny buku lesního, hustý zápoj. Na kmenech někdy poškození zvěří.

203E8: Porost převážně buku lesního s příměsí smrku ztepilého, smrk ztepilý zde velice nekvalitní. Snížené zakmenění. Předpoklad chřadnutí smrku ztepilého v budoucnosti.

203E17: Věkově, tloušťkově a výškově rozrůzněný porost. Převážně bukový, velmi výjimečně se objevuje javor klen, habr obecný. Pod porostem zmlazení buku lesního. Někteří jedinci propadávají a uvolňují místo pro intenzivní zmlazení. Na části se objevují prameniště, která hojně využívají divoká prasata, genová základna buku lesního fenotypové kategorie třídy A, několik výběrových stromů. Velmi kvalitní bukové porosty.

203F2: Mladá buková mlazina, místy s výraznými škody zvěří. Snížené zakmenění (nesouvislost, různé plošky).

203F17: Věkově, tloušťkově a výškově rozrůzněný porost. Jednoznačná dominance buku lesního. Místy přirozené zmlazení, propadávání buku lesního. Uznáný zdroj selektivního reprodukčního materiálu fenotypové třídy A.

204A3: Intenzivní přirozené zmlazení buku lesního ve skupinkách uprostřed dospělého porostu na prudším jižním svahu. Ojedinělá příměs habru obecného a dubu zimního. Časté je zabuřeňování, místy volné plošky. Výskyt třtiny rákosovité (*Calamagrostis arundinacea*) a ostružiníku (*Rubus* sp.).

204A6: Převážně porost dubu zimního s příměsí buku lesního, ojediněle se objevuje i borovice lesní. Významný porost pro ptactvo.

204A17: Věkově, tloušťkově a výškově rozrůzněný porost. Kvalitní buková kmenovina, s velmi vzrostlými jedinci buku lesního, místy velmi mezernatá, propadaná, výskyt tlejících kmenů na zemi, uprostřed ojedinělé plošky přirozeného zmlazení. Příměs výjimečně dub zimní, habr obecný, jilm horský. Porost zasahuje až na hřeben, zde jilm horský průměru přes 1 m. Zdroj selektivního reprodukčního materiálu fenotypové třídy B pro buk lesní a dub zimní. Kamenité podloží, skeletnaté s balvany až skalami.

204A17a/5: Věkově, tloušťkově a výškově rozrůzněný porost. Dvouetážový porost na jižní straně PR Holý kopec v jeho nejnižší části. V horní etáži převládá dub zimní, ve spodní etáži buk lesní. Ojediněle příměs třešň ptačí, habr obecný, keře bez černý. Porost významný pro ptactvo.

205B17: Věkově, tloušťkově a výškově rozrůzněný porost. Kvalitní přestárlá kmenovina buku lesního, místy proředění. Jihozápadní expozice, místy skalky až skály, velice prudký svah. Vedle dominantního buku lesního zde příměs habru obecného, javoru mléče, velice ojediněle i borovice lesní, smrku ztepilý, ale i modřín opadavý. Dále lze najít i javor klen nebo javor babyku, jilm horský.

Pozn.: Výměra jednotky prostorového rozdělení lesa v části 314C151 není přesně totožná s hranicemi PR Holý kopec, ale zasahuje část ochranného pásma.

Přílohy:

- T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich (zvláště chráněné území, ochranné pásmo)
- M3: Mapa dílčích ploch a objektů a plánovaných zásahů v nich v měřítku 1: 10 000
- M4: Lesnicko-typologická mapa v měřítku 1:10 000
- M5: Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů v měřítku 1 : 10 000

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup

A. Druhy

druh:	Tesařík alpský (<i>Rosalia alpina</i>)	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje druhu ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
Vytvoření podmínek pro existenci populace na takové úrovni, kdy druh aktivně osídluje jednotky až desítky stromů (prokázán vývoj na základě nálezu výletových otvorů, trusu, larev, úlomků chitiny uhynulých tesaříků nebo živých dospělých jedinců).	Během speciálního entomologického inventarizačního průzkumu v roce 2021 (Konvička, 2021) zaměřeného na hodnocení populace tesaříka alpského v Chříbech byl zjištěn jeho výskyt na základě existence starých výletových otvorů pouze v okolních (navazujících) porostech a jednom porostu uprostřed rezervace. Druh byl dále nalezen na několika dalších lokalitách v Chříbech, zejména na starších bukových porostech s přítomností mrtvého dříví. Existuje předpoklad zvyšování jeho populace v rámci nárůstu ponechávání mrtvého dříví v porostech. Současný stav je tak možné hodnotit jako dobrý, a tedy zlepšující se, neboť se v PR Holý kopec objevuje více mrtvého dříví. Což je dáno uplatňováním režimem ponechání samovolnému vývoji. V současnosti bude i nadále přihlíženo k maximálně možnému ponechávání mrtvého dříví.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
Zajištění kontinuální přítomnosti mrtvého dřeva v min. jednotkách až desítkách m ³ .	Výskyt mrtvého dříví se významně zvyšuje, současný stav lze hodnotit jako vynikající, neboť v rámci celého území jde až o stovky kubiků mrtvého dříví. Stromy přecházejí do stadia rozpadu, což zvyšuje předpoklad výskytu tesaříka alpského. Z výše uvedených důvodů lze stav potenciálních biotopů, a tedy nepřímo i populace tesaříka alpského v území PR Holý kopec hodnotit jako dobrý, trend vývoje zlepšující se. Nutno tedy pokračovat v započatém managementu a do území i nadále nezasahovat a ponechat samovolnému vývoji. Otázkou jsou intenzivní škody zvěří na přirozeném zmlazení buku lesního, aby byl zajištěn kontinuální vývoj lesního ekosystému.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se

B. Ekosystémy

ekosystém:	L5.1 – Květnaté bučiny (Herb-rich beech forests, 9130 <i>Asperulo-Fagetum</i>)	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
Výskyt druhů typických pro květnaté bučiny na 93,65% plochy ZCHÚ s přítomností přestárých jedinců buku lesního a přítomnosti mrtvého dříví v řádech jednotek až desítek m ³ .	Dosavadní postup péče (v předchozích čtyřech desetiletích) měl pozitivní vliv na diverzitu tohoto biotopu a charakter současných převážně bukových porostů. Vzhledem k předmětu ochrany a celému důvodu vzniku zvláště chráněného území a rovněž i období, po které je toto území již obhospodařováno, rovněž dle aktuálního stavu, je vhodné péči o dané ekosystémy posílit směrem k podpoře odrůstání přirozené obnovy. Velice žádoucí je tlumit vysoké stavy zvěře. Problém nadále zůstává nemožnost zmlazení jiných druhů dřevin než pouze buku lesního v důsledku tlaku zvěře a husté buřeny. Ponechávání množství mrtvého dříví vzniklé padáním či rozlamováním stromů má opodstatnění v potenciálu zvýšení diverzity. Zároveň nemusí být překážkou pro obnovu porostů a zároveň se zde také může vyskytovat tesařík alpský a celá řada saproxylického hmyzu a saprofytických hub. Z lesnického hlediska je v současné době péči směřovat stran zajištění obnovy porostů směrem k podpoře přirozené skladby dřevin odpovídající 3. a 4. vegetačnímu stupni. Což je očekáváno v rámci snižování stavu zvěře. Z hlediska charakteru květnatých bučin můžeme očekávat jejich zachování jako reprezentativní. Stav lze hodnotit jako dobrý se zlepšujícím se trendem vývoje.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se

ekosystém:	S1.2 Šterbinová vegetace silikátových skal a drolin (Chasmophytic vegetation of siliceous cliffs and boulder screes)		
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům		
Výskyt druhů typických pro šterbinovou vegetaci silikátových skal a drolin na min. 1,3% výměry území (skalní útvary).	Zachování šterbinové vegetace silikátových skal a drolin dle limitů a charakteru území. Tento biotop v podstatě není ohrožen. Stav by měl být setrvalý. Tuto setrvalost může minimálně narušit např. jednotlivé propadání stromů, kdy by tímto došlo ke změně světlostních podmínek, což však lze považovat za naprosto přirozený proces. Dále může být biotop ohrožen (avšak velice minimálně) provozováním amatérské archeologie.		
	stav:	dobrý	
	trend vývoje:	setrvalý	

ekosystém:	R1.3 Lesní pěnovcová prameniště (Forest springs with tufa formation, 7220 <i>Cratoneurion</i>)		
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům		
Výskyt lesních pěnovcových pramenišť na ploše min. 0,5 % výměry ZCHÚ.	Zachování a zlepšení stavu lesních pěnovcových pramenišť dle limitů velikosti území, strukturně bohaté lesy s možností přirozené obnovy jsou nyní ohroženy výskytem černé zvěře, která v prameništích pobývá a rozrývá je. Dle informací místních lesníků dochází k výraznému tlumení současných stavů zvěře (Karásek, Lukůvka, pers. comm. 2023). Z těchto důvodů lze momentální stav označit stále jako dobrý, ale setrvalý.		
	stav:	dobrý	
	trend vývoje:	setrvalý	

Péče o druhy:

Na území PR Holý kopec je za nejvýznamnější druh považován tesařík alpský (*Rosalia alpina*), který se ale plošně vyskytuje na celém území Chřibů. Z tohoto důvodu je lesnický managementu každoročně omezen v době od 20. 6. do 15. 8. (platí dnes na území celé lesní správy) manipulací s přítomností skládek listnatých dřevin a metrového listnatého dřeva (buku lesního, javoru kleny, javoru babyky) také omezen v ochranném pásmu PR Holý kopec. Jinak je v celém území PR Holý kopec uplatňován režim ponechání samovolnému vývoji.

Pro zachování populace tesaříka alpského je na celém území PR Holý kopec nutná přítomnost mrtvého dříví a porostů s pestrou druhovou, prostorovou i věkovou strukturou dřevin.

Důvodem omezení hospodaření v době výše uvedené v ochranném pásmu je znemožnění vykladení samic tesaříka alpského do složeného dřeva a následné poškození jeho populace při odvozu a zpracování dřevní hmoty.

Cílem současného navrhovaného managementu území vzhledem k předmětům ochrany je zajistit optimální stav lesa podporou vhodných biotopů. Za vhodný biotop se považuje prostorově a věkově strukturovaný porost s dominantním bukem lesním a s množstvím odumírajících i odumřelých stromů. K čemuž nyní uplatňováním režimu ponechání samovolnému vývoji přirozeně dochází. Důležitou podmínkou je však nutná a výrazná redukce stavu zvěře, aby mohlo dojít k přirozené obnově porostů. Pomístně nutná, pokud urychleně nedojde k výrazné redukci stavů zvěře je i částečná ochrana přirozeného zmlazení chápána jako podpora odrůstání přirozené zmlazení. Nejvíce jsou ohroženy dřeviny přimíšené: dub zimní, javor klen, javor mlč, jilm horský, třešň ptačí atd.

Dalšími významnými druhy v území jsou zejména zde hnízdící holub douprák (*Columba oenas*), strakapoud bělohřbetý (*Dendrocopos leucotos*) a krkavec velký (*Corvus corax*). Pro tyto druhy platí obdoba vztažená na omezení lesnického managementu a ponechávání doupných či suchých stromů. K čemuž díky aplikaci mrtvého dříví a s tím i požadavkem na zvýšený podíl doupných stromů, nyní dochází. Tento přístup je vhodné výhledově zachovat.

O další druhy (např. rostlinné či obojživelníky) není třeba zvláštním způsobem pečovat. Důležité je aktivně tlumit stavy zvěře.

Z hlediska celostního přístupu pro samotné území PR Holý kopec je nejvhodnějším přístupem podpora diversity dřevin a ekologické stability lesního porostu způsobem, který klade co nejvyšší požadavky na přirozenou druhovou skladbu a nastolení vývojových procesů umožňující přirozenou obnovu lesních porostů a tím posílení jejich odolnosti vůči působení abiotických a biotických činitelů. V takových porostech by měly být nastoleny také podmínky pro existenci celé řady na tyto biotop vázaných druhů rostlin, živočichů a hub.

V PR Holý kopec je evidováno hnízdění několika zvláště chráněných druhů ptactva, jejich hnízdění však není potvrzeno. Vyskytuje se zde např. ještěrka živorodá (*L. vivipara*), mlok skvrnitý (*Samalandra salamandra*), celá řada významných druhů brouků, z nichž za nejvýznamnější lze považovat svižníky. Pro tyto druhy je vhodné udržovat nezapojené lesní porosty kolem skalního útvaru. Obnaženou lesní půdu vyžaduje např. svižník lesomil (*Cicindela silvicola*) nebo svižník polní (*C. campestris*). Zachování množství mrtvého dříví je důležité pro podporu existence zdobence zeleného (*Gnorimus nobilis*), zlatohlávka skvostného (*Cetonia aeruginosa*) nebo roháče obecného (*Lucanus cervus*) a mnohé další druhy uvedené v kapitole 2.1.2.

O další druhy (např. rostlinné či obojživelníky) není třeba zvláštním způsobem pečovat. Důležité je aktivně tlumit stavy zvěře a usměrňovat návštěvnost území, s důrazem na zajištění bezpečnosti pohybu návštěvníků, což je nutno chápat jako povinnou součást managementu území.

Péče o lesy:

V rámci PR Holý kopec poslední plán péče navrhoval stručně tato managementová opatření (Schneider & Lampartová, 2013):

- Aktivně potlačovat výskyt netýkavky malokvěté (*Impatiens parviflora*) – aktivně likvidovat netýkavku malokvětou intenzivním vytrháváním (ta se vyskytuje především v jižní části PR Holý kopec a potom pomístně na dalších částech). Její růst by měl komplikovat zmlazení semenáčků (pozn. Není potvrzeno), vzhledem k ponechání území samovolnému vývoji by mělo být od této aktivity upuštěno a ponechat lesní ekosystém, aby si s rozvojem netýkavky malokvěté sám poradil – existuje předpoklad, že při zvýšeném zápoji porostů a snížením oslunění už pro netýkavku malokvětou nebude prostor, podmínkou k tomu je samozřejmě snížení stavu zvěře (vysoké spárkaté, ale i černé);
- Porosty ponechat samovolnému rozpadu a přirozené obnově;
- Uplatňovat výběrný a podrovní způsob hospodaření, volit maloplošné obnovní prvky (pozn. Toto se bohužel neslučuje s ponecháním samovolnému vývoji);
- Provádět podsadbu a dosadbu dřevin přirozené druhové skladby (pozn. Opět se neslučuje s ponecháním samovolnému vývoji);
- Volit individuální ochranu proti zvěři, plus dosadba odrostlejšího sadebního materiálu do kotlíků (pozn. Opět se neslučuje se samovolným vývojem);
- Provádět aktivní redukci smrku ztepilého (Pozn. Opět se neslučuje s ponecháním samovolnému vývoji);
- V ochranném pásmu snižovat podíl nepůvodních druhů dřevin.

V rámci vyhlášení Evropsky významné lokality Chříby (CZ0724091) došlo ke zpracování souhrnu doporučených opatření, jejímž zpracovatelem je AOPK ČR, RP Správy Chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty (2023). Ve stručnosti tento SDO navrhuje: v lesních porostech postupně minimalizovat

podíl smrku ztepilého. Pro podporu přirozené obnovy je vhodné ponechávat výstavky dřevin přirozené druhové skladby. Při obnově zohlednit konfiguraci terénu, vítr a vláhové poměry. U porostů s vyšším zastoupením smrku ztepilého lze snížit obmýtí (platí i pro režim ochranného pásma PR Holý kopec). V těžených porostech ponechávat maximální množství výstavků dřevin přirozené druhové skladby (nejlépe 20 ks/ha). Způsob obnovy: Přirozená obnova: Maximálně využívat přirozenou obnovu dřevin s ohledem na semenné roky. Umělá obnova: Porosty bez přirozeného zmlazení je třeba obnovovat uměle kvalitním, zdravým sadebním materiálem, přednostně dřevinami přirozené druhové skladby. Nálety či kultury jsou ohroženy větrem, sněhem, námrazou, hnilobou, buřením a zvěří. Pro ochranu je vhodné obnovovat porost proti směru větru, budovat zpevňovací prvky, zvýšit podíl listnáčů. Jako ochranu proti zvěři lze aplikovat repelenty, oplocenky, snížení stavů zvěře. Proti buření je možné chránit mladé porosty např. ožínáním. Mimo ZCHÚ je doporučeno konzultovat použití biocidních přípravků s OOP. Při případné aplikaci nesmí dojít k poškození předmětu ochrany, a zvláště chráněných druhů. Preventivně sledovat zdravotní stav lesa, zejména možný výskyt škodlivých činitelů. Nepoužívat zdravotně závadný sadební materiál. Odstraňovat monokultury. Opatření ochrany lesa realizovat s ohledem na ochranu přirozené druhové skladby. Chránit přirozenou i umělou obnovu před škodlivými činiteli (zejména zvěří) např. oplocenkami.

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Kolize zájmů ochrany přírody se nepředpokládá.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání

a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

Prioritním zájmem v tomto území je **zachování** a zlepšení stavu komplexu květnatých bučin, štěrbínové vegetace silikátových kal a drolin a lesních pěnovkových pramenišť s přítomností mrtvého dříví a s celou řadou vývojových fází lesního ekosystému dle limitů velikosti území, strukturně bohaté lesy s převahou buku lesního a dalších dřevin přirozené druhové skladby a možností přirozené obnovy v oblasti s roztroušeným výskytem pískovcových skalních útvarů.

Obecným cílem vyplývajícím z vyhlášovací dokumentace je zachování lesního komplexu přirozených doubrav a bučin s bohatou škálou lesních typů a vzácnými druhy flóry a fauny. Jde o jediné lesní území v Chříbech s perspektivou vývoje v lesní společenstvo s autoregulačními procesy pralesního ekosystému. Tomuto vývoji bude podřízen ochranný režim území.

Další prioritou je udržování nízkých stavů zvěře a zajištění obnovy (přirozené) a odrůstání lesních porostů s perspektivou přirozené cílové druhové skladby s přítomností množství mrtvého dříví v řádech jednotek až desítek m³ na celém území PR Holý kopec.

Společným cílem jak ochrany přírody, tak lesního hospodářství by mělo být:

- Zachování přírodních biotopů květnatých bučin (L5.1), včetně štěrbínové vegetace silikátových skal a drolin (S1.2) a lesních pěnovkových pramenišť (R1.3) s přítomností mrtvého dříví, lesy bohatě strukturované, v různých vývojových fázích;
- udržení a zlepšení biotopových podmínek pro vývoj a trvalou existenci tesaříka alpského (*Rosalia alpina*);
- ochrana a péče o druhy uvedené v kapitole 2.1.2, zejména zachování dutin pro hnízdění ptactva;
- nastolení takového režimu péče o tyto ekosystémy a druhy, které zajistí jejich trvalou existenci, přežití na dané lokalitě a trvalý rozvoj populací těchto druhů.

Blíže se v současnosti jedná o maximální podporu přirozené druhové skladby dle limitů daných velikostí území a charakterem stanoviště s výskytem a odrůstání přirozeného zmlazení s výskytem mrtvého dříví.

V případě „nenastoupení“ či neodrůstání přirozené obnovy v důsledku například vysokých stavů zvěře či výrazného výskytu buřene lze podpořit tento vývoj **případnou** (!) tvorbou oplocenek v rámci předpokladu, že se v nich semenáčky či nárost udrží a odroste. V té době by pak mělo dojít opět k odstranění oplocenek.

Dle SDO AOPK ČR (2023) je rovněž cílem pěstovat kvalitní porosty květnatých bučin či částečně pozměněné porosty s rozmanitou věkovou, prostorovou i druhovou strukturou často blízkou přirozené druhové skladbě. Po dohodě s vlastníkem ponechávat výstavky listnáčů, lépe skupiny stromů, k dožití a do rozpadu. Ponechat doupné stromy, část ležícího mrtvého dřeva listnatých dřevin (mimo prameniště), vše s ohledem na bezpečnost. Eliminovat invazní druhy dřevin, nezvyšovat podíl geograficky nepůvodních a stanovištně nevhodných druhů dřevin nad stav při vyhlášení EVL. Zachovat nejcennější genetický materiál oblasti důsledným uplatněním principů přírodě blízkého hospodaření. V některých porostech je vhodné zachovat, popř. nastavit bezzásahový režim. Respektovat minimalizaci zásahů ve vytipovaných (myšleno na celé území EVL) a navrhnout další bezzásahové lokality o

velikosti cca 2 ha, které vytvoří síť porostů vhodných k zajištění podmínek pro trvalou existenci životaschopné populace tesaříka alpského.

Návrh základní péče o lesní porosty vychází ze současného zastoupení dřevin (aktuální druhová skladba) na podkladě trvalých ekologických podmínek (využití Lesnicko-typologického klasifikačního systému). Na území PR Holý kopec se vyskytují soubory lesních typů převážně zonálních společenstev: bohatá dubová bučina (*Querceto-Fagetum eutrophicum*, 3B) a bohatých bučin (*Fagetum eutrophicum*, 4B). Jako další soubory lesních typů se v rámci 3. vegetačního stupně objevují: 3A – obohacená kamenitá lipodubová bučina (*Tilieto-Querceto-Fagetum acerosum lapidosum*), 3F – svěží kamenitá dubová bučina (*Querceto-Fagetum lapidosum mesotrophicum*), (3)J – obohacená skeletová lipová javořina (*Tilieto-Aceretum saxatile*), 3V – vlhká dubová bučina (*Querceto-Fagetum fraxinosum humidum*). A ve 4. vegetačním stupni vedle dominantního 4B, zde najdeme 4A – obohacená kamenitá lipová bučina (*Tilieto-Fagetum acerosum lapidosum*), 4F – svěží kamenitá bučina (*Fagetum lapidosum mesotrophicum*), 4V – vlhká bučina (*Fagetum fraxinosum humidum*) a 4Y – skeletová bučina (*Fagetum saxatile*).

Vzhledem k převažujícímu porostnímu typu a ponechání území samovolnému vývoji, lze rámcovou směrnicí péče spojit v jednu směrnicí pro celé lesní komplex v PR Holý kopec. Rámcová směrnice péče o les pro ochranné pásmo bude sestavena zvlášť.

Pozn. V minulosti bylo zpracováno více směrnic péče o les (Schneider & Lampartová, 2013) to bylo z toho důvodu, že na území byl špatně mapován 2. vegetační stupeň (soubor lesních typů 2H – hlinitá buková doubrava, cílový hospodářský soubor (dále jen CHS) 25, dále byla na území vylišena kyselá stanoviště středních poloh (CHS 41), která dnes mapována nejsou, spíše se jedná o stanoviště živná, v některých místech vysychavá, ale z důvodu hřebene a otočení na jih je vhodnější mapovat skeletová nebo obohacená kamenitá. Dále rovněž není nutné – vzhledem k režimu ponechání samovolnému vývoji dále rozlišovat rámcovou směrnicí pro ochranné lesy – režim péče je obdobný – samovolný vývoj.

Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
1	32 a – kategorie lesů zvláštního určení, 32f lesy na mimořádně nepříznivých stanovištích, genová základna	3A – obohacená kamenitá lipodubová bučina 3B – bohatá dubová bučina 3F – obohacená dubová bučina 3Y – skeletová dubová bučina 3V – vlhká dubová bučina (3)J – obohacená skeletová lipová javořina 4A – obohacená kamenitá lipová bučina 4B – bohatá bučina 4Y – skeletová bučina 4V – vlhká bučina	Prioritním zájmem v tomto území je zachování a zlepšení stavu komplexu květnatých bučin, štěrbinové vegetace silikátových kal a drolin a lesních pěnokovových pramenišť s přítomností mrtvého dříví a s celou řadou vývojových fází lesního ekosystému dle limitů velikosti území, strukturně bohaté lesy s převahou buku lesního a dalších dřevin přirozené druhové skladby a možností přirozené obnovy v oblasti s roztroušeným výskytem pískovcových skalních útvarů. Podpora existence životaschopné a aktivní populace tesaříka alpského.

Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin	
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)
3A, 3B, 3F, 3Y, 3V, (3)J, 4A, 4A, 4Y, 4V	buk lesní 60-70 %, dub zimní 10-20 (30) %, habr obecný 5-10 %, jedle bělokorá 1-5 %, lípa malolistá, javor babyka, javor mléč, javor klen 2-3 %, jasan ztepilý, jilm horský, jeřáb břek, třešeň ptačí, borovice lesní, keře (dřín jarní, líska obecná, bez černý, svída krvavá, hlohy)

Porostní typ A	Porostní typ B	Porostní typ C
Bukový	Bukový smíšený (listnatý)	Bukový se smrkem

Základní rozhodnutí	
Hospodářský způsob (forma)	
Ponechání samovolnému vývoji	
Obmýti	Obnovní doba
Fyzický věk	Nepřetržitá

Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty	
Stabilní více etážové, bohatě strukturované lesní porosty, druhově, prostorově (zejména horizontálně) a věkově rozrůzněné porosty s výskytem celé škály dřevin přirozené druhové skladby, s dominancí buku lesního a přimíšeným (zejména v jižní, jihovýchodní a jihozápadní části) dubem zimním, s výrazným podílem mrtvého (rozpadajícího se) dříví. Udržení porostů přírodě blízkých s přirozenou druhovou skladbou, diferencovanou strukturou a existencí a odrůstáním přirozeného zmlazení. Výrazné omezování škod zvěří, snižování stavu zvěře.	

Způsob obnovy a obnovní postup

V těchto porostech je třeba zohlednit podíl zastoupení jednotlivých dřevin. V porostech ponechaných samovolnému vývoji nebude realizována obnovní těžba. Pro podporu přirozené obnovy a tesaříka alpského je vhodné ponechávat vzrostlé stromy dřevin přirozené druhové skladby až do jejich fyziologického rozpadu. V porostech je nutné ponechat dostatečné množství mrtvého dřeva (upřednostňovat mohutné stromy) a to jak ležících klád, tak stojících torz.

Způsob obnovy: Přirozená obnova: Maximálně využívat přirozenou obnovu dřevin s ohledem na semenné roky.

Umělá obnova: Nepředpokládá se.

Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu

Dodržení vyhlášky č. 298/2018 Sb., jako MZD jsou chápány dřeviny přirozené druhové skladby uvedené v cílové druhové skladbě, dohromady v množství cca 40-50%. Jinak platí viz výše.

Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)

SLT	druh dřeviny (na 1 ha)	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
3A, 3B, 3F, 3Y, 3V, (3)J, 4A, 4A, 4Y, 4V	BK (9 tis. ks) DBZ (10 tis. ks) JD (5 tis. ks)	Stanoviště chápáno jako jeden celek. Umělá obnova nebude realizována. Individuální ochrana není vhodná.

Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů

Nárosty či nálety jsou ohroženy zvěří, buření či houbovými chorobami. Jako ochranu proti zvěři lze případně (!) aplikovat oplocenky, ale zvláště dbát na snížení stavů zvěře. Mimo PR je doporučeno konzultovat použití biocidních přípravků s OOP. Při případné aplikaci nesmí dojít k poškození předmětu ochrany v ZCHÚ, a zvláště chráněných druhů.

Výchova porostů:

V porostech s režimem ponechání samovolnému vývoji nebudou realizovány výchovné zásahy.

Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb

Aktuálně bez zásahu.

V území se nesmí používat chemické přípravky.

V rámci maximální podpory přirozené obnovy se doporučuje mít vhodně umístěná pozorovací zařízení sloužící k redukci zvěře. Chránit přirozenou i umělou obnovu před škodlivými činiteli (zejména zvěří) např. oplocenkami (případně!). Aktivně redukovat vysoké stavy zvěře, zejména vysoké, ale i černé.

Preventivně sledovat zdravotní stav lesa, zejména možný výskyt škodlivých činitelů. Zpracování nahodilých těžeb neprovádět. Zlomy, vývraty a odumřelé stromy je vhodné po dohodě s vlastníkem ponechat na místě do fyzického rozpadu, vždy s ohledem na bezpečnost. Nahodilou těžbu konzultovat s Odborem životního prostředí a zemědělství (část ochrana přírody a krajiny) Krajský úřad Zlínského kraje.

Poznámka

V území ani v jeho ochranném pásmu nepoužívat biocidy.

Nepoškožovat lesní prameniště.

Zohlednit výskyt zvláště chráněných a jinak významných druhů.

V případě výskytu eliminovat invazní druhy dřevin a jejich možnost potenciálního šíření (zvláště z okolních porostů v ochranném pásmu), nezvyšovat podíl geograficky nepůvodních a stanovištně nevhodných druhů dřevin v okolních porostech a ochranném pásmu ZCHÚ.

Na celém území PR Holý kopec je nyní aplikován režim ponechání samovolnému vývoji. V ochranném pásmu, lze v biologicky méně hodnotných částech využívat pouze jemných lesnických zásahů pro podporu prostorově a věkově strukturovaných porostů s přirozenou skladbou dřevin a ponecháním všech forem mrtvého bukového dřeva (netýká se porostů geograficky nepůvodních: smrk ztepilý douglaska tisolistá, modřín opadavý atd.).

V době výskytu imág tesaříka alpského (cca od 20. 6. do 15. 8.) je nepřipustná přítomnost skládek listnatých dřevin a metrového listnatého dřeva (buku lesního, javoru klenu, javoru babyky) na celém území PP Nazaret a v jeho ochranném pásmu. Důvodem je znemožnění vykladení samic tesaříka alpského do složeného dřeva a následné poškození jeho populace při odvozu a zpracování dřevní hmoty. V případě přítomnosti skládek i v tomto termínu je nutné jejich ponechání na území a ochranném pásmu až do fyzického rozpadu nebo je nutné dříví v tomto období skládkovat s použitím plachty, která tesaříku alpskému znemožní přístup ke kmenům.

Další možností je dohoda s OOP na přesném určení skládkovacích ploch, kde bude možné předmětné dříví skládkovat i v období od 20. 6. do 15.8. Povolení musí vycházet ze znalosti míst s vysokým potenciálem výskytu tesaříka alpského a okolí dvou kilometrů, jako doletové vzdálenosti.

Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích – ochranné pásmo

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
2	Kategorie lesů hospodářských, genová základna	3A – obohacená kamenitá lipodubová bučina 3B – bohatá dubová bučina 3F – obohacená dubová bučina 3Y – skeletová dubová bučina 3V – vlhká dubová bučina (3)J – obohacená skeletová lipová javořina 4A – obohacená kamenitá lipová bučina 4B – bohatá bučina 4Y – skeletová bučina 4V – vlhká bučina	Prioritním zájmem v tomto území je zachování a zlepšení stavu komplexu květnatých bučin, štěrbinové vegetace silikátových kal a drolin a lesních pěnokovových prameništ s přítomností mrtvého dříví a s celou řadou vývojových fází lesního ekosystému dle limitů velikosti území, strukturně bohaté lesy s převahou buku lesního a dalších dřevin přirozené druhové skladby a možností přirozené obnovy v oblasti s roztroušeným výskytem pískovcových skalních útvarů. Podpora existence životaschopné a aktivní populace tesaříka alpského.
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)		
3A, 3B, 3F, 3Y, 3V, (3)J, 4A, 4A, 4Y, 4V	buk lesní 60-70 %, dub zimní 10-20 (30) %, habr obecný 5-10 %, jedle bělokorá 1-5 %, lípa malolistá, javor babyka, javor mléč, javor klen 2-3 %, jasan ztepilý, jilm horský, jeřáb břek, třešeň ptačí, borovice lesní, keře (dřín jarní, líska obecná, bez černý, svída krvavá, hlohy)		
Porostní typ A			
Bukové porosty s DB, JV, LP, ostatními listnáči, SM, MD			
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)			
Podrostití, příp. násečný			
Obmýtl		Obnovní doba	
(90) 100 až 150		(20) 30 ž 50	
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Druhově, prostorově (zejména horizontálně) a věkově rozrůzněné porosty s výskytem celé škály dřevin přirozené druhové skladby, s dominancí buku lesního. Udržení porostů přírodě blízkých s přirozenou druhovou skladbou, diferencovanou strukturou a existencí a odrůstáním přirozeného zmlazení. Výrazné omezování škod zvěří, snižování stavu zvěře.			
Způsob obnovy a obnovní postup			
Nutnost zohlednit podíl zastoupení jednotlivých dřevin a následně volit vhodný způsob obnovy. Pro podporu BK je vhodné využívat clonnou seč, popř. náseky s bočním odcloněním (zohledněny dřeviny s vyššími nároky na světlo). Při vyšším zastoupení SM lze využít i maloplošnou holou seč. Pro podporu přirozené obnovy a tesaříka alpského je vhodné ponechávat výstavky dřevin přirozené druhové skladby, nejlépe formou vhodně umístěných skupin. Při obnově zohlednit konfiguraci terénu, vítr a vláhové poměry. U porostů s vyšším zastoupením SM lze snížit obmýtl. Postupně minimalizovat podíl SM (a dalších geograficky nepůvodních druhů dřevin) na úroveň 0 % zastoupení. V těžných porostech ponechávat maximální množství výstavků dřevin přirozené druhové skladby (nejlépe 20 ks/ha). Způsob obnovy: Přirozená obnova: Maximálně využívat přirozenou obnovu dřevin PDS (u BK nadprůměrná, DB podprůměrná) s ohledem na semenné roky. Umělá obnova: Porosty bez přirozeného zmlazení je třeba obnovovat uměle kvalitním, zdravým sadebním materiálem, přednostně dřevinami přirozené druhové skladby. Nevytvářet monokultury.			
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			
Dodržení vyhlášky č. 298/2018 Sb., jako MZD jsou chápány dřeviny přirozené druhové skladby uvedené v cílové druhové skladbě, dohromady v množství cca 40-50%. Jinak platí viz výše.			

Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)		
SLT	druh dřeviny (na 1 ha)	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
3A, 3B, 3F, 3Y, 3V, (3)J, 4A, 4A, 4Y, 4V	BK (9 tis. ks) DBZ (10 tis. ks) JD (5 tis. ks)	Stanoviště chápáno jako jeden celek, použití dřevin umělé obnovy do sušších míst, vhodné použít poloodrostky. Umělou obnovu pouze v případě nezdařilé přirozené obnovy, důraz klást na duby zimní, jedli bělokorou, třešni ptačí a lípu srdčitou. Vhodné je doplňovat umělou výsadbou přirozenou obnovu – velmi dbát na genetický původ. Dosadba dle vyhlášky a počtu kusů. Plochu dosadby označit alespoň v mapě či vylíšit jako zvláštní jednotku prostorového rozdělení lesa. Vhodné použít menších oplocenek. Individuální ochrana není vhodná. Oplocenky držet co nejdéle, kontrolovat jejich stav min. 2x ročně.
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů		
Nálety či kultury jsou ohroženy zvěří, buňením či houbovými chorobami. Jako ochranu proti zvěři lze aplikovat oplocenky, snížení stavů zvěře. Proti buňení je možné chránit mladé porosty např. ožínáním. Je doporučeno konzultovat použití biocidních přípravků s OOP. Při případné aplikaci nesmí dojít k poškození předmětu ochrany, a zvláště chráněných druhů. <u>Výchova porostů:</u> Pro kvalitní porosty BK je nutná dostatečná hustota mlazin před prvními výchovnými zásahy. V rámci výchovy je třeba eliminovat nekvalitní jedince či nevhodné dřeviny. V dospívajících porostech podporovat nadějně jedince. Případné možné uvolňování kvalitních jedinců kladným výběrem v úrovni, péče o tvorbu korun pro přirozenou obnovu, podpora cílové příměsi dřevin.		
Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb		
V území se nesmí používat chemické přípravky. V rámci maximální podpory přirozené obnovy se doporučuje mít vhodně umístěná pozorovací zařízení sloužící k redukci zvěře. Chránit přirozenou i umělou obnovu před škodlivými činiteli (zejména zvěří) např. oplocenkami. Aktivně redukovat vysoké stavy zvěře, zejména vysoké, ale i černé. Preventivně sledovat zdravotní stav lesa, zejména možný výskyt škodlivých činitelů. Opatření ochrany lesa realizovat s ohledem na ochranu přirozené druhové skladby. Zpracování nahodilých těžeb provádět s ohledem na bylinný podrost. V případě padání stromů v blízkosti turistických stezek (cca 15 až 20 m) a na stezku – by měl být stav stromů monitorován z hlediska jejich bezpečnosti. Padlé stromy na stezku odtáhnout směrem do porostů (mimo stezku). Při havarijním stavu stromy pokácet a opět odtáhnout k zetlení směrem od stezky. Nahodilou těžbu konzultovat s Odborem životního prostředí a zemědělství (část ochrana přírody a krajiny) Krajský úřad Zlínského kraje.		
Poznámka		
V ochranném pásmu nepoužívat biocidy. Zohlednit výskyt zvláště chráněných a jinak významných druhů. Eliminovat invazní druhy dřevin a jejich možnost potenciálního šíření (zvláště z okolních porostů), nezvyšovat podíl geograficky nepůvodních a stanovištně nevhodných druhů dřevin v okolních porostech a ochranném pásmu ZCHÚ. V ochranném pásmu, lze v biologicky méně hodnotných částech je využívat pouze jemných lesnických zásahů pro podporu prostorově a věkově strukturovaných porostů s přirozenou skladbou dřevin a ponecháním části forem mrtvého bukového dřeva (netýká se porostů geograficky nepůvodních: smrk ztepilý, borovice černá, modřín opadavý, trnovník akát, jírovec maďal atd.). V době výskytu imág tesaříka alpského (cca od 20. 6. do 15. 8.) je nepřijatelná přítomnost skládek listnatých dřevin a metrového listnatého dřeva (buku lesního, javoru klenu, javoru babyky) na celém území ochranného pásma. Důvodem je znemožnění vykladení samic tesaříka alpského do složeného dřeva a následné poškození jeho populace při odvozu a zpracování dřevní hmoty. V případě přítomnosti skládek i v tomto termínu je nutné jejich ponechání v ochranném pásmu až do fyzického rozpadu nebo je nutné dříví v tomto období skládkovat s použitím plachty, která tesaříku alpskému znemožní přístup ke kmenům. Další možností je dohoda s OOP na přesném určení skládkovacích ploch, kde bude možné předmětné dříví skládkovat i v období od 20. 6. do 15.8. Povolení musí vycházet ze znalosti míst s vysokým potenciálem výskytu tesaříka alpského a okolí dvou kilometrů, jako doletové vzdálenosti.		

Přílohy:

- T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich (zvláště chráněné území a ochranné pásmo)
- M3: Mapa dílčích ploch a objektů a plánovaných zásahů v nich v měřítku 1: 10 000
- M4: Lesnicko-typologická mapa v měřítku 1:10 000
- M5: Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů (se zákresem porostů ponechaných samovolnému vývoji) v měřítku 1 : 10 000

b) péče o populace a biotopy rostlin a hub

Přístup k managementu péče o populace a biotopy lze zaměřit především na zachování a zlepšení podmínek pro populace druhů rostlin a živočichů uvedených v kapitole 2.1.2, které jsou součástí biotopů L5.1, S1.2 a R1.3.

Přístup k managementu péče o populace a biotopy lze zaměřit především na zachování a zlepšení podmínek pro populace tesaříka alpského jako cílový předmět ochrany (a dalších živočichů a rostlin uvedených v kapitole 2.1.2), který je součástí biotopů L5.1, S1.2 a R1.3.

(i) Péče o ochrannářsky významné populace a biotopy rostlin v PR Holý kopec:

Přístup k managementu péče o populace a biotopy lze chápat jako celostní a znamená v současnosti neměnit způsob provádění doposud realizovaného managementu charakteristického pro chod celého území PR Holý kopec.

Obecným doporučením platným pro celé území PR Holý kopec a jeho ochranné pásmo je nevysazovat ani nepodporovat přirozenou obnovu geograficky nepůvodních druhů dřevin a kontinuálně pracovat na jejich redukci v území i v ochranném pásmu.

Naaplikovat holosečné způsoby hospodaření.

Zamezit šíření druhů invazních (a to jak dřevin, tak i bylin).

Opatření pro populace vyskytujících se významných cévnatých rostlin není nutno nijak specifikovat.

c) péče o populace a biotopy živočichů

Za účelem ochrany živočichů je nutné v případě realizace managementových opatření v ZCHÚ, zejména pro podporu biodiverzity a zlepšení věkové struktury porostů zaměřit se na podporu ponechávání doupných stromů a stromů ponechaných k přirozenému rozpadu. Což v rámcových směrnících navrženo. Postačí zajištění v řádech jednotek až desítek m³ dříví na 1 ha výměry území. Nutno zohlednit bezpečnost návštěvníků v území a v okolí v rámci turistických stezek.

Péči o zvěř ve smyslu mysliveckého hospodaření je nutno nastavit tak, aby již nadále nedocházelo ke škodám na odrůstání přirozeného zmlazení.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy na lesních pozemcích

Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností je uveden v příloze v tabulce T1.

Příloha:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

- M3: Mapa dílčích ploch a objektů a plánovaných zásahů v nich v měřítku 1 : 10 000.
- M6: Mapa navržených zásahů a opatření v lesních porostech v měřítku 1 : 10 000.

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Ochranné pásmo je vyhlášeno. Dle § 37 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, je jím území do vzdálenosti 50 m od hranic. V § 37 odst. 2 jsou vymezeny činnosti, ke kterým je nezbytný souhlas orgánů ochrany přírody.

Pro celou plochu ochranného pásma jsou doporučeny následující zásady:

- Neměnit způsob využití pozemku;
- nepodporovat rekreační aktivity hromadného charakteru z důvodu možného narušení území (např. motokros, běžecký maraton, cyklistický závod apod.);
- omezovat výsadbu geograficky nepůvodních druhů dřevin nebo rostlin (to by mělo platit obdobně i na živočichy);
- tyto zásady vhodně zohlednit v novém lesním hospodářském plánu nebo osnově na následující období.

Pro celou plochu ochranného pásma jsou doporučeny následující zásady:

- postupně převádět lesní porosty na porosty přírodě blízké podle doporučené přirozené druhové sklady na základě zpracovaných Oblastních lesnicko-typologických elaborátů (Sekanina a kol., 2001; Hruban a kol., 2023) dostupných a uložených na příslušných pobočkách ÚHÚL (a dále dle Plívy 1991);
- používat sadební materiál podle zákona a zásad státní lesnické politiky v oblasti s nakládáním reprodukčního materiálu dřevin. Sadební materiál místní provenience;
- nepoužívat myslivecká příkrmovací zařízení, výrazně tlumit stavy zvěře;
- nepodporovat rekreační aktivity hromadného charakteru z důvodu rušení ptactva a jiných živočichů;
- těžební a pěstební činnosti je vhodné realizovat mimo hnízdní období ptactva, tedy nejlépe na podzim a v zimě;
- důsledně monitorovat stav lesních porostů v okolí naučné stezky a předcházet pádu stromů na stezku, případně padlé stromy odklízet způsobem uvedeným v rámcové směrnici č. 3;
- tyto zásady vhodně zohlednit v novém lesním hospodářském plánu nebo osnově na následující období.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Provést obnovu a údržbu značení hranic. V rámci území je potřeba obnovovat barevné pruhy vyznačujících hranice ZCHÚ. Zkontrolovat cedule se státními znaky podle vyhlášky č. 45/2018 Sb. Umístění informačních tabulí je nutné předem projednat s vlastníkem pozemku. Aktivně spolupracovat s Klubem českých turistů na údržbě a značení turistických stezek.

Vhodně umístit i informativní cedule s označením vstupu na vlastní nebezpečí a informaci o hrozícím riziku pádu stromů na stezku.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

a) vyhlášovacím dokumentace

Nerelevantní.

b) návrhy potřebných správních rozhodnutí o výjimkách, povoleních nebo souhlasech

Rozhodnutí nezbytná k realizaci opatření navržených plánem péče, která by měla vycházet z posouzení dané situace a konzultace s odborníky. Rovněž platí bližší ochranné podmínky uvedená Nařízením Okresního

úřadu Uherské Hradiště č. 3/1999, zejména při aplikaci chemických prostředků (týká se zvláště redukce trnovníku akátu).

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Je vhodné aktivně udržovat značení turistických stezek, upozorňovat pomocí informativních a zákazových cedulí na vhodnost pohybu pouze po značené a bezpečných stezkách. Vhodně umístit i informativní cedule s označením vstupu na vlastní nebezpečí a informaci o hrozícím riziku pádu stromů na stezku.

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Vzhledem k unikátnosti území a existenci předmětu ochrany, včetně návaznosti na další ZCHÚ, je vhodné toto území společně prezentovat veřejnosti například na:

- odborně zaměřených exkurzí pořádaných orgány ochrany přírody nejlépe ve spolupráci s vlastníkem lesů. Tyto exkurze lze nabídnout dalším pracovníkům ochrany přírody z celé České republiky, neboť se jedná o regionálně velmi zajímavé území;
- odbornou exkurzi s pracovníky ochrany přírody by jistě uvítali i studenti přírodovědných oborů nebo studenti lesnictví a krajinářství;
- aplikace informativních a zákazových cedulí v rámci redukce (usměrnění) návštěvníků.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Pro zajištění budoucí péče o předmět a cíl ochrany je vhodné min. 1 až 2 roky před skončením platnosti plánu péče anebo lesnických plánovacích dokumentů (LHP / LHO) provést tyto průzkumy:

- speciální entomologické inventarizační průzkumy zaměřené na řády:
 - o brouci (*Coleoptera*) (suchozemští, saprofytičtí);
 - o inventarizační průzkum zaměřený na ptáky (*Aves*);
 - o inventarizační průzkum mykologický;
 - o inventarizační průzkum botanický, který byl naposledy realizován v roce 2013;
 - o lesnický inventarizační průzkum, který by napomohl harmonizovat mapování jednotek lesnicko-typologického klasifikačního systému, umožnil přesně zmapovat vývoj přirozeného zmlazení s ohledem na přirozenou druhovou skladbu, zmapoval by dřeviny, které se vyskytují ojediněle a nejsou uvedeny v lesním hospodářském plánu, napomohl by odhadnout zásobu dříví a očekávaný podíl mrtvého dříví atd.;
 - o s ohledem na významný výskyt doupných stromů by bylo vhodné provést i chiropterologický inventarizační průzkum (netopýři).

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Obnovu a údržbu pruhového značení (na strom) - zaokrouhleno	Cca 4,5 km	1x	11.000,- Kč
Úprava tabulového značení ZCHÚ (zaokrouhleno)	6 ks	1x	31.000,- Kč
Instalace smaltovaných piktogramů (informativní a zákazové cedule)	6 ks	1x	3.000,- Kč
Inventarizační průzkum entomologický (brouci)	1 ks	1x	195.000,- Kč
Inventarizační průzkum botanický (cévnaté rostliny)	1 ks	1x	127.300,- Kč
Inventarizační průzkum ornitologický	1 ks	1x	63.000,- Kč
Lesnický inventarizační průzkum	1 ks		102.000,- Kč
Inventarizační průzkum chiropterologický (netopýři)	1 ks		65.000,- Kč
Inventarizační průzkum mykologický	1 ks		225.000,- Kč
Tvorba drátěné oplocenky (220 m výšky) rozměry 5*5 m, celkem 6 ks, plus jednorázové provedení včetně oprav 1s za 10 let, instalace ráhna – spodní a horní (10% navýšení) – zaokrouhleno	5 ks	1x	40.000,- Kč
N á k l a d y c e l k e m (Kč) *			862.300,- Kč

*Náklady vycházejí z rozlohy území a ceníku Náklady obvyklých opatření MŽP pro rok 2024, dostupné: [Náklady obvyklých opatření MŽP 2024 - Ministerstvo životního prostředí \(mzp.cz\)](#)

4.2 Použité podklady a zdroje informací

ANTONÍN V. (1981) Příspěvek k poznání makromycetů ve státní přírodní rezervaci Holý kopec ve Chřibech. Mykologické listy 4: 9–10.

AOPK ČR (2013) Zásady pro používání kategorií chráněných území (překlad), Praha 2013, ISBN: 978-80-87457-72-6

AOPK ČR (2023) Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; portal.nature.cz]. 2023-11-03; [cit. 2023-11-03].

AOPK ČR, RP SPRÁVA CHKO BÍLÉ KARPATY (2023) Souhrn doporučených opatření pro evropsky významnou lokalitu Chřiby (CZ 0724091). Ms., Depon. in: Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 32 str. + přílohy. Dostupné na <https://drusop.nature.cz>. Citováno dne: 2023-10-31

BATOUŠEK, P. (2013) Inventarizační průzkum rostlin PR Holý kopec. Ms., Depon. in: Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 22 str. + přílohy

BĚŤÁK J. (2011) Závěrečná zpráva o výsledcích mykologického inventarizačního průzkumu vybraných lokalit v centrálních Chřibech. – Depon. in: Krajský úřad Zlínského kraje. Nepublikováno. 35 str.

CULEK M. (1996) Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha, 347 pp.

CULEK M. [ED.] (2005) Biogeografické členění České republiky, II. díl, AOPK ČR, Praha, 590 pp.

CULEK, M. ET AL. (2013) Biogeografické regiony České republiky. Masarykova univerzita. Geoinovace. MuniPress. Brno, ISBN 978-80-210-6693-9

DEMEK, J. ET AL. (1987) Hory a nížiny, zeměpisný lexikon. Academia, Praha, 584 s.

- DEMEK, J., MACKOVIČIN, P. (EDS) A KOL. (2006) Zeměpisný lexikon. Hory a nížiny. AOPKČR, Brno. 2. vydání, 582 ss.
- DOSTÁL J. (1989) Nová květena ČSSR, 1. Academia, Praha.
- GRULICH V. & CHOBOT K. [EDS] (2017) Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Cévnaté rostliny. – Příroda, 35: 1–78.
- HEJDA R., FARKAČ J., CHOBOT K. EDS. (2017) Červený seznam ohrožených druhů České republiky, Bezobratlí. Příroda, Praha, 36: 1-612.
- HRABICA, A. (1997) Biogeografické hodnocení rezervace Holý kopec ve Chřibech (se zaměřením na vegetační složku). Ms. Masarykova universita, Přírodovědecká fakulta, Katedra geografie, Brno, 46 str. + přílohy.
- HRABEC, J. (2008) NATURA 2000 – evropsky významná lokalita Chřiby. In Schneider, J., Kupec P. & Rebrošová, K. (2008) Chřiby, lesní hospodářství a ochrana přírody a krajiny. Výzkum a praxe: Sborník z kolokvia - 29. - 30. 4. 2008. Modrá. 2008, s. 197-202.
- HRUBAN, R. A KOLEKTIV (2023) Oblastní plán rozvoje lesů. Přírodní lesní oblast 36 – Středomoravské Karpaty (platnost 2024-2043). Brandýs nad Labem. [Depon in: Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem, pobočka Kroměříž]. Dostupné na: Přírodní lesní oblast č. 36 – Středomoravské Karpaty – www.uhul.cz. Citováno dne: 2023-10-31.
- CHOBOT K. ET NĚMEC M. [EDS] (2017) Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. – Příroda, 34: 1–182.
- CHYTRÝ M. ET AL. (eds.) (2010) Katalog biotopů České republiky. Habitat catalogue of the Czech Republic. Praha, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR: 445 s.
- CHMELÁŘ, J. (2007) Struktura dřevinného patra v PR Holý kopec. Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně, Ústav ochrany lesů a myslivosti, Lesnická a dřevařská fakulta. Brno. Depon. In.: Mendelova univerzita v Brně. 77 str.
- CHMELÁŘ J., JANKOVSKÝ L., VÁGNER A. & ANTONÍN V. (2008) Mykofloristický průzkum v PR Holý kopec, LS Buchlovice, Chřiby. – In: SCHNEIDER J., KUPEC P. & REBROŠOVÁ K. [eds.]: Chřiby, lesní hospodářství a ochrana přírody a krajiny. Výzkum a praxe. Sborník z kolokvia 29.–30.4. 2008, Modrá. MZLU v Brně, pp. 21–30.
- CHRISTENSEN M., HEILMANN-CLAUSEN J., WALLEYN R. ET ADAMČÍK S. (2004) Wood-inhabiting Fungi as Indicators of Nature Value in European Beech Forests. – Monitoring and Indicators of Forest Biodiversity in Europe - From Ideas to Operationality, EFI Proceedings 51: 229–237.
- KANDRNÁL, L., ŠNAJDARA, P. (2008) Ohrožené a vzácné druhy brouků a motýlů lesních porostů Chřibů a možnosti jejich ochrany. In Schneider, J., Kupec P. & Rebrošová, K. (2008) Chřiby, lesní hospodářství a ochrana přírody a krajiny. Výzkum a praxe: Sborník z kolokvia - 29. - 30. 4. 2008. Modrá. 2008, s. 80-82.
- KANDRNÁLOVÁ, D. (2008) Závěrečná zpráva z inventarizace COLEOPTER (*Cerambycidae*, *Carabyidae*, *Buprestidae*, *Scarabaeoidea*) za rok 2007 v PR Holý kopec. Depon. in Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 5 str.
- KANDRNÁLOVÁ, D. (2017) Závěrečná zpráva z inventarizace COLEOPTER (*Cerambycidae*, *Carabyidae*, *Buprestidae*, *Scarabaeoidea*) za rok 2017 v PR Holý kopec. Depon. in Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 6 str.
- MŽP (2018) Metodický pokyn k přípravě a zpracování plánů péče o národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní památky a jejich ochranná pásma. Věstník Ministerstva životního prostředí ČR. Praha. Dostupné na: Ministerstvo životního prostředí (mzp.cz). Citováno dne: 2023-10-31
- NEUHÄUSLOVÁ, Z. (ed.) (2001) Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. Praha: Academia, 341 s. ISBN 80-200-0687-7.
- PLÍVA, K. (1991) Přírodní podmínky v lesním plánování. Díl 1. In: Funkčně integrované lesní hospodářství. ÚHÚL Brandýs nad Labem. 263 p.

- PRUDIČ, Z. (1976) Rezervace Holý kopec u Buchlova. Památky a příroda č. 3, s. 186-188.
- QUITT, E. (1971) Klimatické oblasti Československa, Geografický ústav ČSVA, Brno.
- REBROŠOVÁ, K. (2007) Zhodnocení současného stavu a péče o lesní rezervace Uherskohradištska. - Diplomová práce, Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně, Ústav lesnické botaniky, dendrologie a geobiocenologie, Lesnická a dřevařská fakulta. Brno. Depon. In.: Mendelova univerzita v Brně.
- SEKANINA, E. A KOLEKTIV (2001) Oblastní plán rozvoje lesů. Přírodní lesní oblast 36 – Středomoravské Karpaty (platnost 2001-2020). Brandýs nad Labem. [Depon in: Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem, pobočka Kroměříž]. 353 str. Dostupné na: Přírodní lesní oblast č. 36 – Středomoravské Karpaty – www.uhul.cz. Citováno dne: 2023-10-31.
- SCHNEIDER, J. & LAMPARTOVÁ, I. (2013) Plán péče o Přírodní rezervaci Holý kopec na období 2014-2023. Depon. in Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 25 str.
- SCHNEIDER, J. (2003) Plán péče o Přírodní rezervaci Holý kopec na období 2004-2013. Depon. in Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 15 str. + přílohy.
- SKALICKÝ V. (1988): Regionálně fytogeografické členění. – In: Hejný S. & Slavík B. [eds], Květena České socialistické republiky 1: 103–121, Academia, Praha.
- SVIEČKA, J. (2006) Inventarizační průzkum ornitologický – Ptáci v PR Holý kopec. Ms., Depon. in: Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 7 str.
- ŠKRHÁKOVÁ, L. (NEDAT.) Mechy Statní přírodní rezervace Holý kopec v Chřibech. Depon. in. Krajský úřad Zlínského kraje. Nepublikováno. 5 str.
- UNAR, P. (1994) Plán péče o Přírodní rezervaci Holý kopec na období 1995-2004. Depon. in Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 20 str.
- UNAR, P., ZAJÍČEK, R., KOUTNÝ, P. (1993) Aktualizace inventarizačního průzkumu PR Holý kopec (okr. UH). Depon. in. Krajský úřad Zlínského kraje. Nepublikováno. 5 str.
- VYHLÁŠKA MŽP ČR č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.
- VYHLÁŠKA MZE ČR č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování.
- VYHLÁŠKA č. 45/2018 Sb., O PLÁNECH PÉČE.
- VYHLÁŠKA č. 298/2018 Sb., O ZPRACOVÁNÍ OBLASTNÍCH PLÁNŮ ROZVOJE LESŮ A VYMEZENÍ HOSPODÁŘSKÝCH SOUBORŮ
- ZÁKON České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- ZÁKON č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Webové stránky

<https://drusop.nature.cz> (10/2023)
<https://www.nahliznidokn.cuzk.cz> (10/2023)
<https://data.nature.cz> (10/2023)

4.3 Seznam používaných zkratk

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
 LHC – Lesní hospodářský celek
 LHP – Lesní hospodářská plán
 OP – Ochranné pásmo
 PLO – Přírodní lesní oblast
 PR– Přírodní rezervace

PR – přírodní rezervace
SoLT – Soubor lesních typů
ÚHÚL – Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem
ZCHÚ – Zvláště chráněné území

4.4. Podklady pro plán péče zpracoval

Oddělení právní a ochrany přírody
Odbor životního prostředí a zemědělství
Krajský úřad Zlínského kraje
Tř. Tomáše Bati 21
761 90 Zlín

Na zpracování se podíleli:

Ing. Kateřina Holušová, Ph.D. et Ph.D.
Prof. Ing. Bc. Otakar Holuša, Ph.D. et Ph.D.
Uhřetice č. p. 295, Uhřetice, 696 34; e-mail: holusova.katerina@seznam.cz, holusao@email.cz

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

5. Přílohy

Tabulky: Příloha T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich (k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2)

Mapy: Příloha M0: Základní mapa s polohou území

Příloha M1: Orientační mapa s vyznačením území

Příloha M2: Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

Příloha M3: Mapa dílčích ploch a objektů a plánovaných zásahů v nich v měřítku 1: 10 000

Příloha M4: Lesnicko-typologická mapa v měřítku 1:10 000

Příloha M5: Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů v měřítku 1 : 10 000

Příloha M6: Mapa navržených zásahů a opatření v lesních porostech v měřítku 1 : 10 000

Vrstvy: Příloha V1 – Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch a stupňů přirozenosti

Fotografie: Příloha F1 – Vybraná fotodokumentace

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje.

Tabulky – Příloha T1 k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2

Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich – zvláště chráněné území

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
203E2	203E2	0,90	1	BK	100	Les nově ponechaný samovolnému vývoji	Nárosty až mlaziny buku lesního, místy velmi husté porosty uprostřed dospělého bukového porostu. Ojedinele výskyt javoru klene. Intenzivní růst.	1 – zásah nutný	V době výskytu imág tesaříka alpského (cca od 20. 6. do 15. 8.) je nepřipustná přítomnost skládek listnatých dřevin a metrového listnatého dřeva (buku lesního, javoru klene, javoru babyky) v okolí území a jeho ochranném pásmu. Aktivní údržba značení. Vhodně doplnit informativní a zákazové cedule (nebezpečí pohybu, nebezpečí pádu stromů a větví).
203E3	203E3	0,35		BK	100		Mlaziny až tyčkoviny buku lesního, hustý zápoj. Na kmenech někdy poškození zvěří.		
203E8	203E8	1,60		BK SM	95 5		Porost převážně buku lesního s příměsí smrku ztepilého, smrk ztepilý zde velice nekvalitní. Snížené zakmenění. Předpoklad chřadnutí smrku ztepilého v budoucnosti.		
203E17	203E17	34,80		BK	100		Věkové, tloušťkové a výškové rozrůzněný porost. Převážně bukový, velmi výjimečně se objevuje javor klen, habr obecný. Pod porostem zmlazení buku lesního. Někteří jedinci propadávají a uvolňují místo pro intenzivní zmlazení. Na části se objevují prameniště, která hojně využívají divoká prasata, genová základna buku lesního fentotypové kategorie třídy A, několik výběrových stromů. Velmi kvalitní bukové porosty.		
203F2	203F2	0,34		BK	100		Mladá buková mlazina, místy s výraznými škody zvěří. Snížené zakmenění (nesouvislost, různé plošky).		
203F17	203F17	8,39		BK	100		Věkové, tloušťkové a výškové rozrůzněný porost. Jednoznačná dominance buku lesního. M9sty přirozené zmlazení, propadávání buku lesního. Uznáný zdroje selektivního reprodukčního materiálu fenotypové třídy A.		
204A3	204A3	10,64		BK DBZ HB	94 5 1		Intenzivní přirozené zmlazení buku lesního ve skupinkách uprostřed dospělého porostu na prudším jižním svahu. Ojedinelá příměs habru obecného a dubu zimního. Časté je zabuřeňování, místy volné plošky. Výskyt třtiny rákosovité (<i>Calamagrostis arundinacea</i>) a ostružiníku (<i>Rubus sp.</i>).		
204A6	204A6	0,27		DBZ BK BO	70 27 3		Převážně porost dubu zimního s příměsí buku lesního, ojedinele se objevuje i borovice lesní. Významný porost pro ptactvo.		

204A17	204A17	26,30		BK DBZ	95 5		Věkově, tloušťkově a výškově rozrůzněný porost. Kvalitní buková kmenovina, s velmi vzrostlými jedinci buku lesního, místy velmi mezernatá, propadaná, výskyt tlejících kmenů na zemi, uprostřed ojedinělé plošky přirozeného zmlazení. Příměs výjimečně dub zimní, habr obecný, jilm horský. Porost zasahuje až na hřeben, zde jilmy horské průměru přes 1 m. Zdroj selektivního reprodukčního materiálu fenotypové třídy B pro buk lesní a dub zimní. Kamenité podloží, skeletnaté s balvany až skalami. V místech výskytu přirozeného zmlazení, kde dochází k výrazným škodám zvěří a zmlazují se i další dřeviny než jen buk lesní, je vhodné použít oplocenky o velikosti 5x5, umístěno celkem 5 oplocenek, výška pletiva 220 cm. Následně provádět kontrolu stavu oplocenek min. 1x až 2x ročně. Oplocenky odstranit až po odrostení zmlazení do fáze mlazin.	
204A17a/5	204A17a/5	1,81		DBZ BK	60 40		Věkově, tloušťkově a výškově rozrůzněný porost. Dvouetážový porost na jižní straně PR Holý kopec v jeho nejnižší části. V horní etáži převládá dub zimní, ve spodní etáži buk lesní. Ojediněle příměs třešň ptačí, habr obecný, keře bez černý. Porost významný pro ptactvo.	
205B17	205B17	6,22		BK HB JV	95 3 2		Věkově, tloušťkově a výškově rozrůzněný porost. Kvalitní přestálá kmenovina buku lesního, místy proředění. Jihozápadní expozice, místy skalky až skály, velice prudký svah. Vedle dominantního buku lesního zde příměs habru obecného, javoru mléče, velice ojediněle i borovice lesní, smrku ztepilý, ale i modřín opadavý. Dále lze najít i javor klen nebo javor babyku, jilm horský.	

Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich – ochranné pásmo

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
Části porostních skupin nacházející se v zóně 50 m od ZCHÚ:	205A 303C 203G 203A	21,63	2	BK DBZ HB SM KL LP BŘ MD BB	40 40 10 5 3 2 + + +	-	Postupná eliminace smrkových porostů a dalších nepůvodních druhů dřevin (MD). Neuplatňovat holosečné způsoby hospodaření. Neobnažovat porostní stěny. Podpora přirozené obnovy. Ostatní viz rámcová směrnice č. 2. Tlumení vysokých stavů zvěře. Neumísťovat myslivecké příkrmovací zařízení.	3 – zásah doporučený	V době výskytu imág tesaříka alpského (cca od 20. 6. do 15. 8.) je nepřipustná přítomnost skládek listnatých dřevin a metrového listnatého dřeva (buku lesního, javoru klene, javoru babyky) v okolí území a jeho ochranném pásmu. Těžební zásahy mimo rozmnožovací období ptactva. Udržovat bezpečnost kolem turistické stezky. Aktivní údržba značení. Vhodně doplnit informativní a zákazové cedule.

Pozn.: Naléhavost – stupně naléhavosti jednotlivých zásahů pro období platnosti plánu péče se uvádí podle následujícího členění:

1. stupeň – zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany); 2. stupeň – zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu); 3. stupeň – zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany v období platnosti plánu péče, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).

Fotografie: **Příloha F1 – Vybraná fotodokumentace**

Obr. 1 Koruny mohutných buků v PR Holý kopec, foto O. Holuša

Obr. 2 Ukázka porostů buku lesního s podílem mrtvého dříví v PR Holý kopec, foto O. Holuša

Obr. 3 Stav lesního porostu v lokalitě na Rynku v PR Holý kopec, foto K. Holušová

Obr. 4 Lesní porosty na hřebetu v PR Holý kopec, foto K. Holušová

Obr. 5 Podmáčené plochy, soubor lesních typů 4V v PR Holý kopec, foto O. Holuša

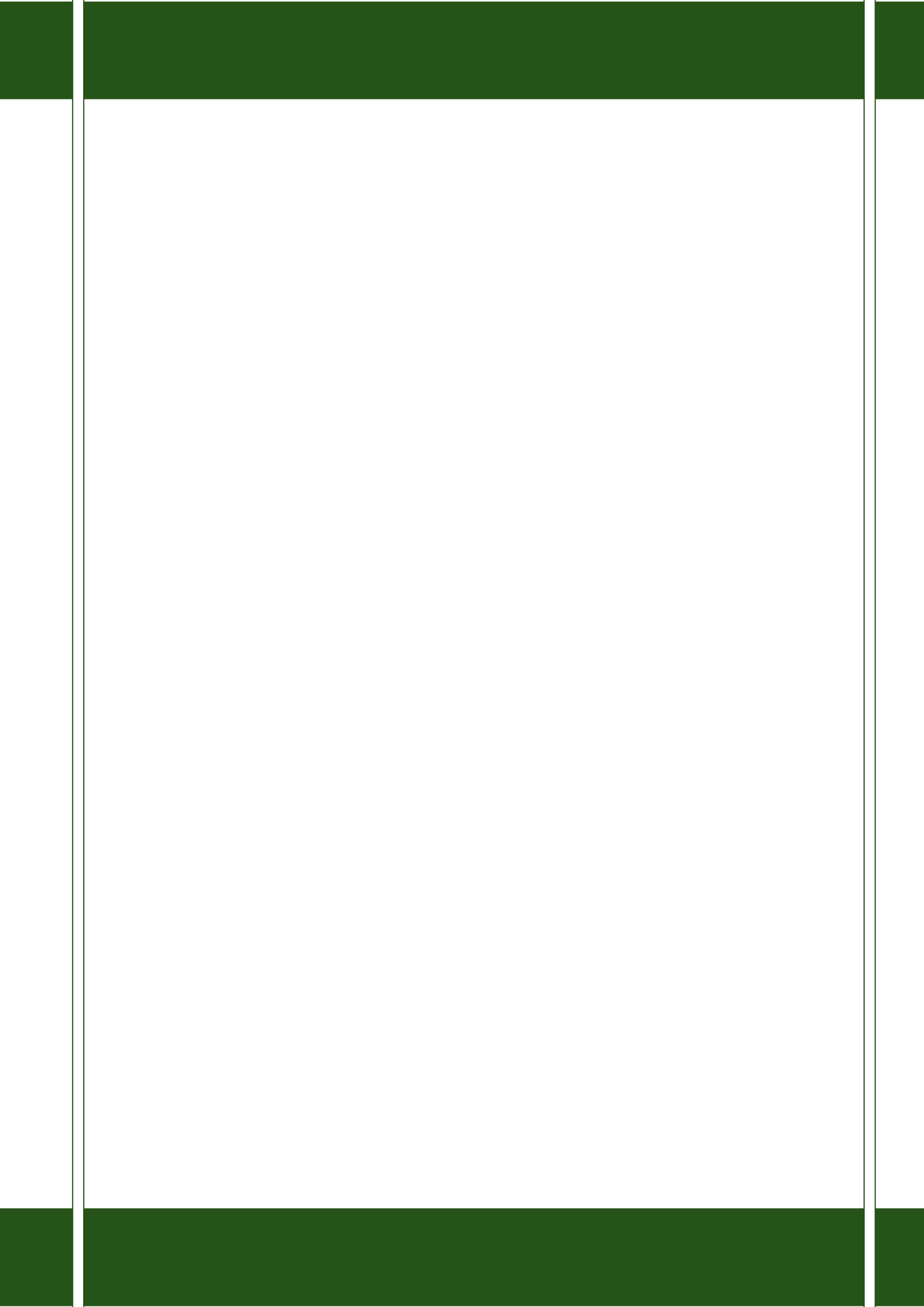
Obr. 6 Mladé porosty – mlaziny buku lesního v severní části území v PR Holý kopec, foto O. Holuša

Obr. 7 Stav lesních porostů v PR Holý kopec na samotném hřebeni v zimním období, foto O. Holuša

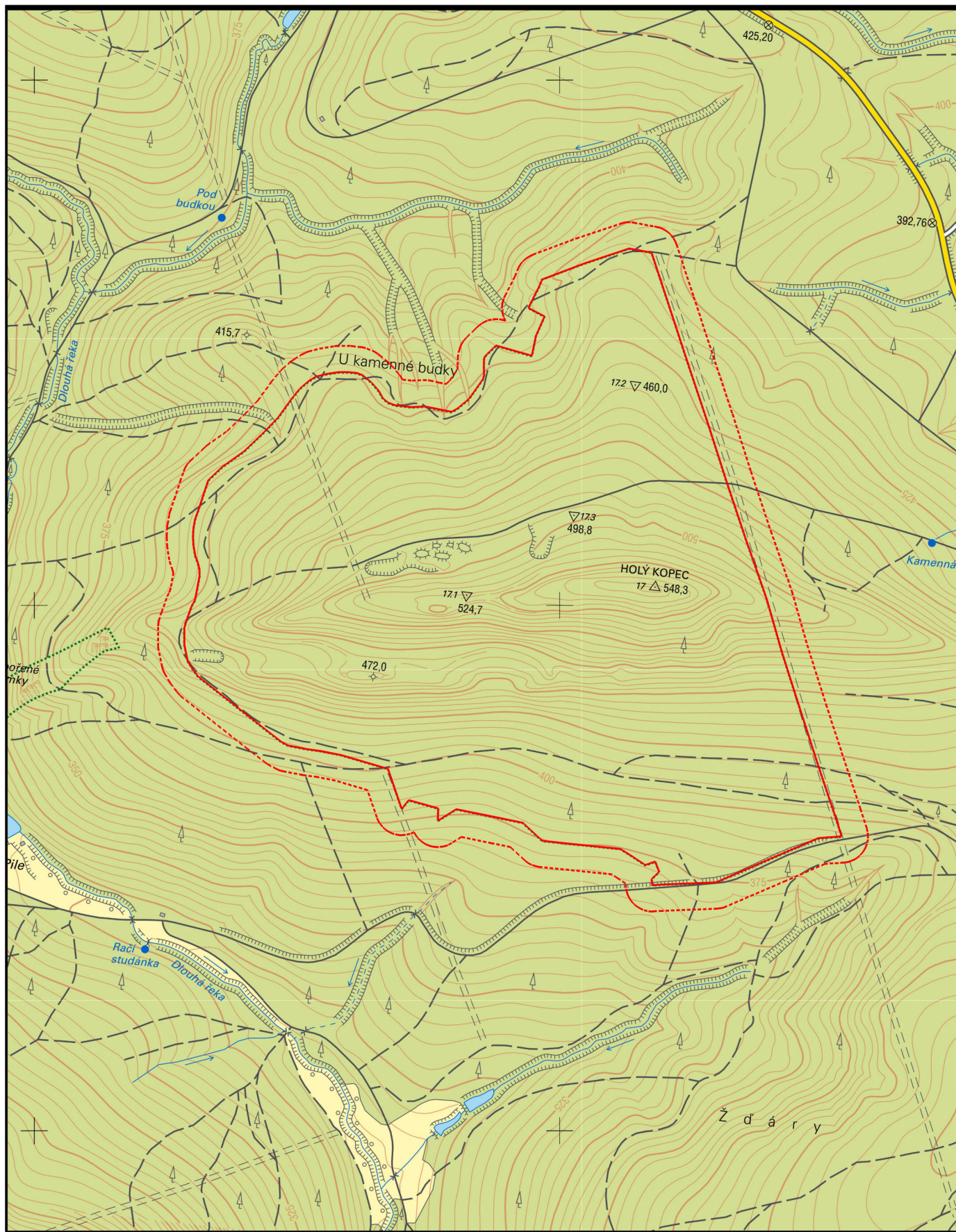

Obr. 8 Stav lesní cesty – účelové komunikace zpevněné asfaltem uprostřed severní části území v PR Holý kopec, foto O. Holuša

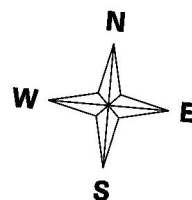
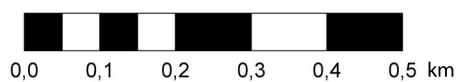
Přírodní rezervace Holý kopec

Základní mapa

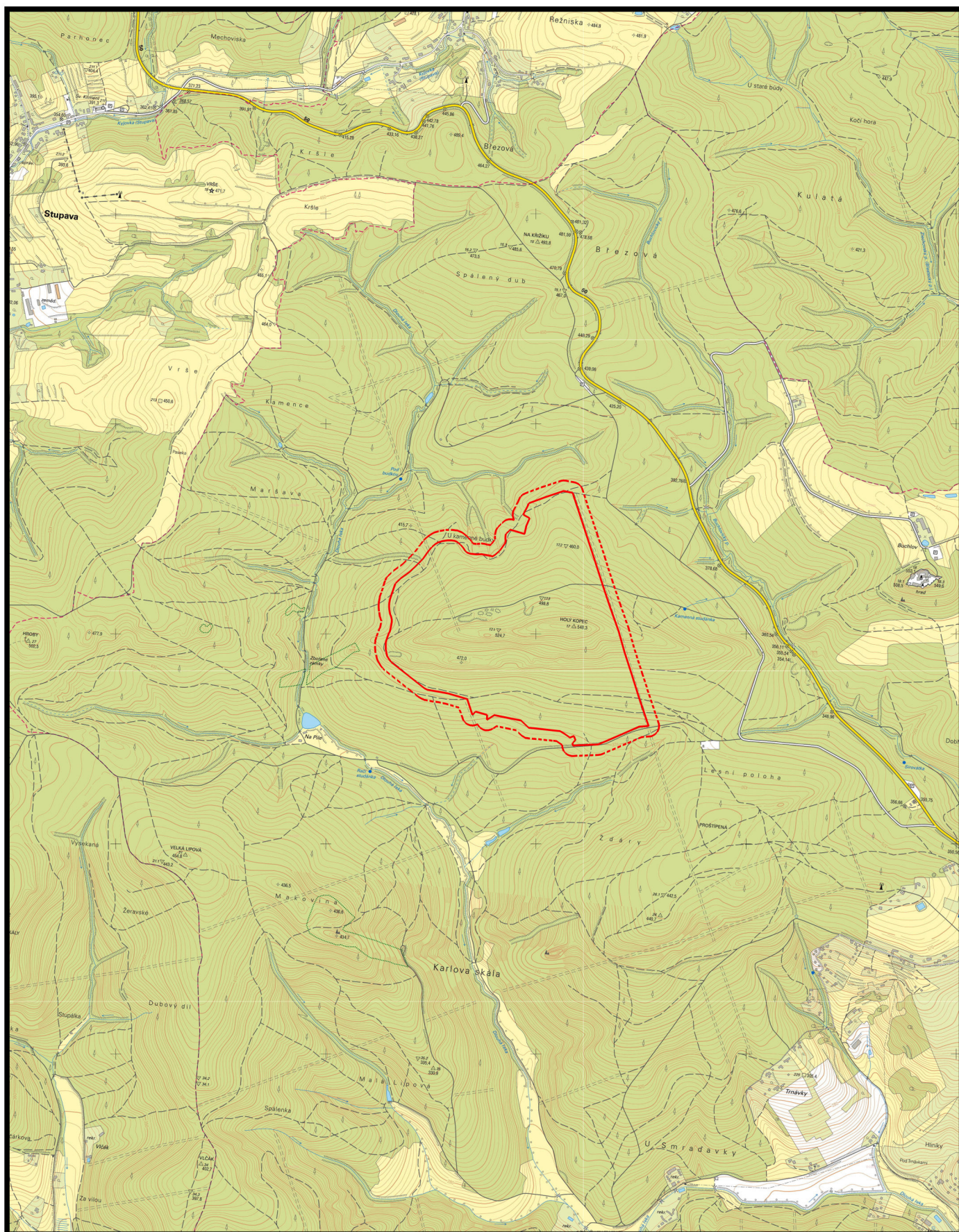
- Hranice zvláště chráněného území
- - - - - Ochranné pásmo

1 : 10 000

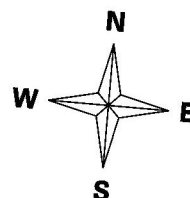
Přírodní rezervace Holý kopec

Orientační mapa

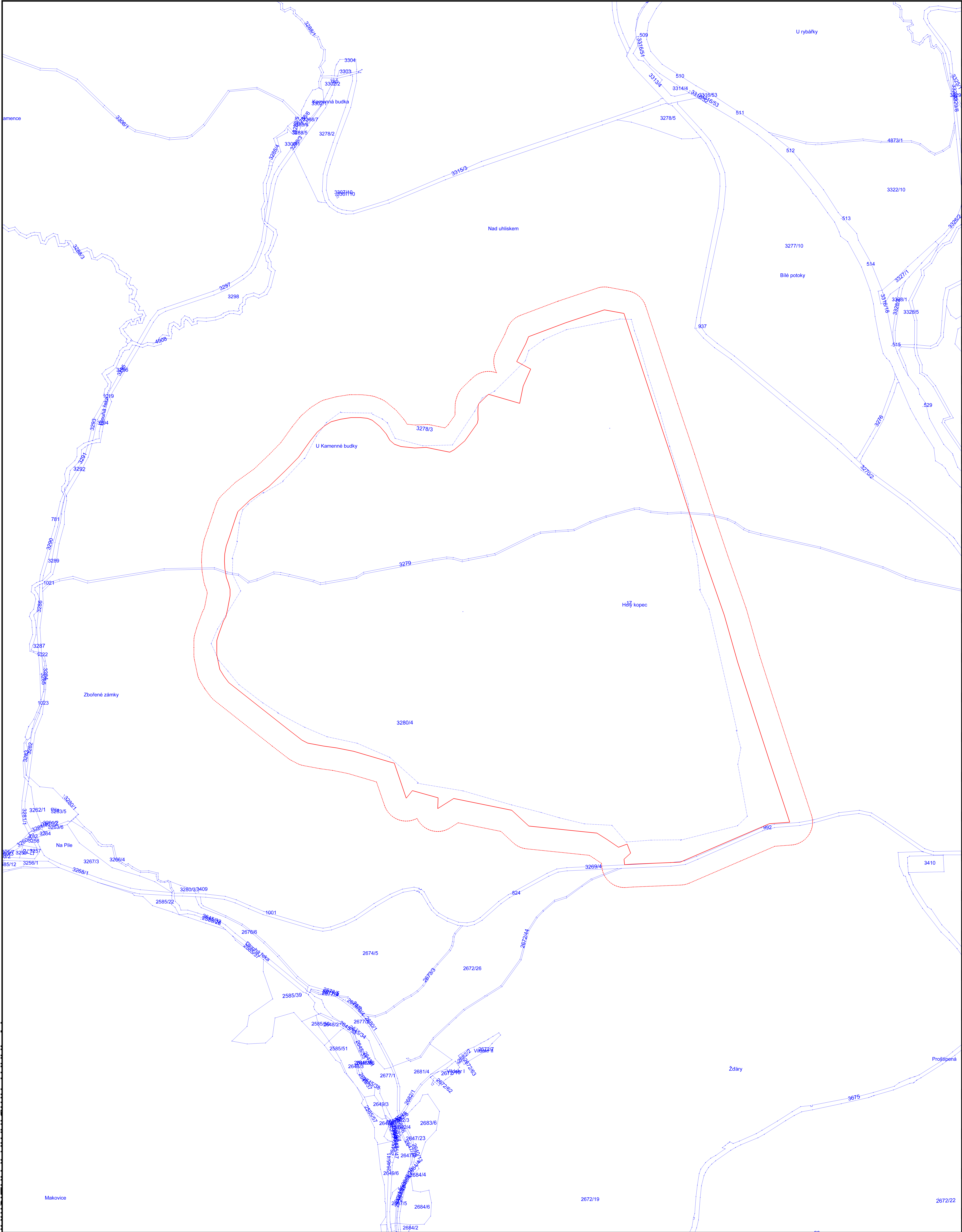
- Hranice zvláště chráněného území
- - - Ochranné pásmo

1 : 25 000

Přírodní rezervace Holý kopec

Katastrální mapa

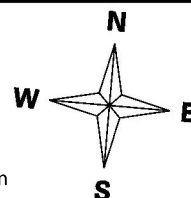
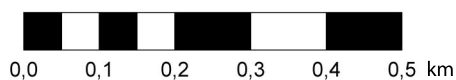
Přírodní rezervace Holý kopec

Mapa dílčích ploch a objektů s odlišným managementem

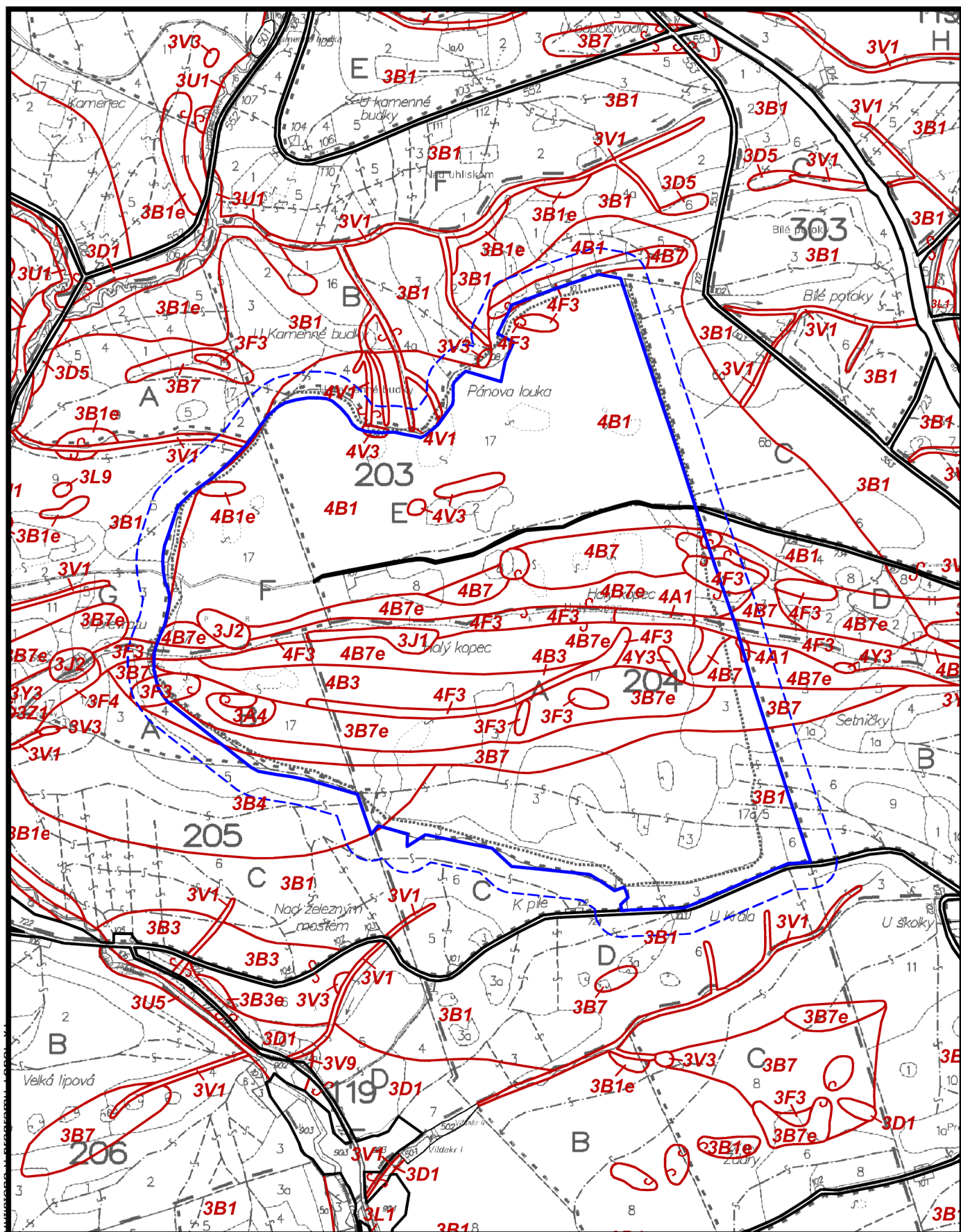
- Hranice zvláště chráněného území
- Ochranné pásmo zvláště chráněného území
- Hranice dílčích ploch

1 : 10 000

Přírodní rezervace Holý kopec

Mapa lesnicko-typologická

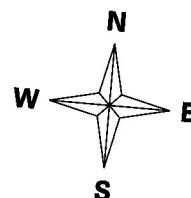
— Hranice zvláště chráněného území

- - - - - Ochranné pásmo

— Hranice lesního typu

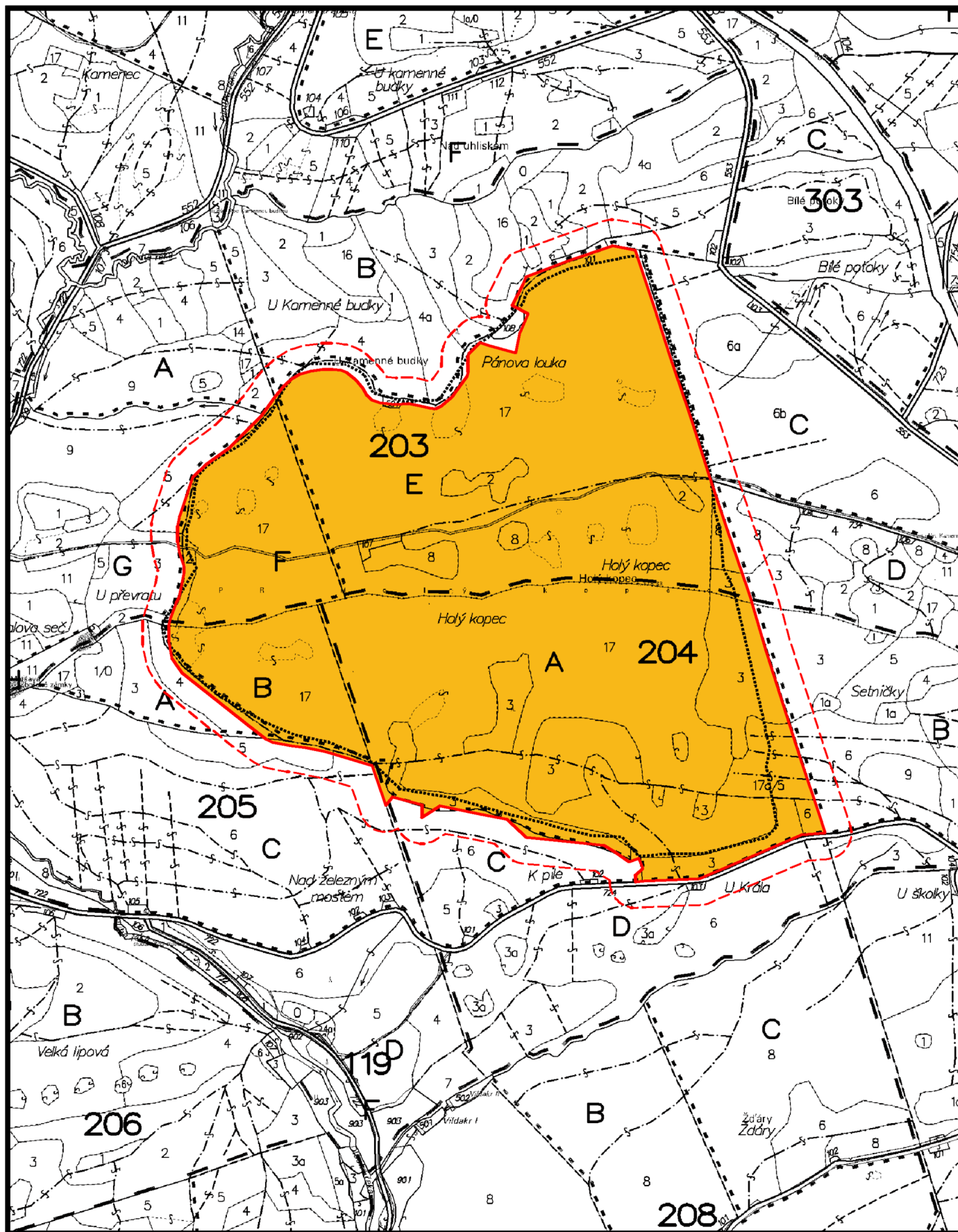
4S1 Lesní typ

1 : 10 000

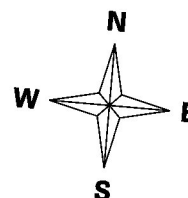
Přírodní rezervace Holý kopec

Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

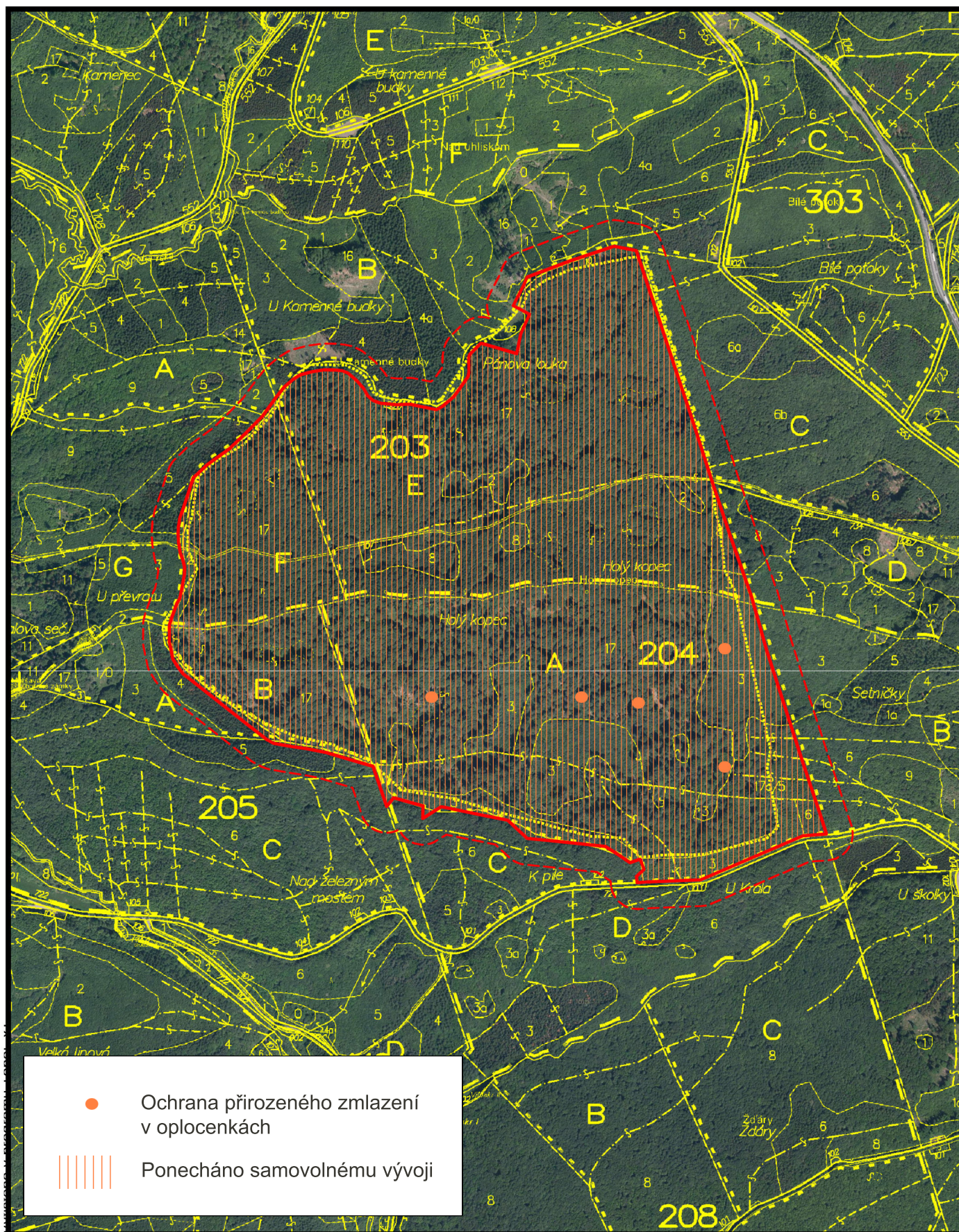
Stupně přirozenosti lesů	Barva v mapě
Les původní (prales)	zelená
Les přírodní	hnědá
Les přírodě blízký	žlutá
Les nově ponechaný samovolnému vývoji	oranžová
Les významný pro biodiverzitu	fialová
Les produkční – stanovištně původní	modrá
Les nepůvodní	červená
Lesní porosty nacházející se ve stavu samovolného vývoje	tmavě zelená

1 : 10 000

Přírodní rezervace Holý kopec

Mapa navržených zásahů a opatření v lesních porostech

- Hranice zvláště chráněného území
- Ochranné pásmo zvláště chráněného území

1 : 10 000

